

Αντιφωνητής

Πάν τό πολύ
τῆ φύσει πολέμιον

ΣΤΟΒΑΙΟΣ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΠΑΝΘΡΑΚΙΚΟ ΕΝΤΥΠΟ ΓΝΩΜΗΣ

2 ΜΑΡΤΙΟΥ 2005

ΕΤΟΣ 7ο / ΑΡ. Φ. 166 / ΤΙΜΗ 0,90 €

ΙΛΧΑΝ ΑΧΜΕΤ:

Προσοχή σέ ὅσα λέει
καί - κυρίως - σέ ὅσα δέν λέει!

Στίς 21 Φεβρουαρίου ὁ Ἰλχάν Αχμέτ, μοναδικός σήμερα μουσουλμάνος βουλευτής τῆς Θράκης, ἀπέστειλε στόν πρωθυπουργό τῆς χώρας (μέ ταυτόχρονη κοινοποίηση στούς προέδρους τῶν ἑλληνικῶν καί εὐρωπαϊκῶν κομμάτων, σέ ὑπουργεῖα καί νομαρχίες, σέ ἐπιτροπές ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων μά καί στόν ΟΑΣΕ καί στόν πρόεδρο τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Δικαστηρίου Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων) μακροσκελῆ

ἐπιστολή διαμαρτυρόμενος γιά τήν ἀπόφαση τοῦ Ἀρείου Πάγου κατά τῆς λειτουργίας τῆς «Τουρκικῆς Ἐνώσης Ἐάνθης». Στήν ἐπιστολή αὐτή θά κάνουμε κάποιες σύντομες μά οὐσιαστικές, πιστεύουμε, ἐπισημάνσεις.

Κατ' ἀρχήν κάνει ἐντύπωση τό γεγονός ὅτι ἡ ἐπιστολή συντάσσεται καί ἀναφέρεται ἐκτενῶς στό σκεπτικό μιᾶς ἀπόφασης πού ἀκόμη δέν ἔχει ἐπισημῶς ἀνακοινωθεῖ! Τί πρεμούρα εἶναι αὐτή πού δέν κρατιόταν 1-2 μῆνες ἀκόμα; Καί περνάμε σέ συγκεκριμένες φράσεις τοῦ συντάκτη τῆς: Ἐκινάει ἀναφερόμενος στόν «φολκlorικό χαρακτήρα» τῆς, ἔναν χαρακτήρα πού εἶδαμε πῶς ἐννοεῖται: Μέ τό τουρκικό φέσι, δηλαδή τήν οἰκειοποίηση τῆς πομάκινης πολιτιστικῆς παράδοσης. Παρακάτω ἀναφέρεται στίς ἀποδείξεις τῆς «νομιμοφροσύνης» τῆς Τ.Ε.Ε., δηλαδή στό γεγονός ὅτι «οὐδέποτε ἀσκήθηκε ποινική δίωξη» ἐναντίον τῆς - λές καί ἔτσι κρίνεται κάτω! Πιο κάτω: «Ἡ ὑπαρξη μειονοτήτων εἶναι ἀναμφισβήτητα ἕνα πραγματικό γεγονός καί ὄχι ἕνα νομικό ζήτημα». Σωστά. Μόνο πού τό νομικό καθεστῶς τους τό διέπουν συγκεκριμένες Συνθήκες κι ὄχι οἱ ἀμφιλεγόμενες «πραγματικότητες». Τίς συγκρίσεις καί τίς ἀναφορές του στό καθεστῶς τῶν Ρωμιῶν τῆς Πόλης δέν τίς ξεετάζουμε γιατί ἄν δέν τίς προσπεράσουμε ὡς φαιδρότητες θ' ἀναγκαστοῦμε νά γράψουμε πολύ βاريές κουβέντες. Γελοία ἐπίσης καί ἡ προσπάθειά του νά ἀπαξιώσει κάποια μέτρα ὡς ἐνέργειες τῆς «δικτατορικῆς περιόδου». Γιατί δέν εἶδαμε π.χ. ποτέ νά ἀμφισβητεῖται τό Μορφωτικό Πρωτόκολλο τοῦ 1968, διά τοῦ ὁποίου ἐκχωρήθηκε ἡ μειονοτική ἐκπαίδευση στήν Ἄγκυρα.

Ἄν εἶναι αὐτό τό κριτήριο γιά ἕνα μέτρο (ἡ «χουντική» χρονολογία θέσπισής του) τότε νά καταγγελθεῖ ἀμέσως! Τέλος, στήν προσπάθεια νά ἀντλήσει ἐπιχειρήματα ἀπό τήν ἑλλαδική πραγματικότητα γιά σωματεῖα πού δηλώνουν στόν τίτλο τους τήν ἐθνική καταγωγή τῶν μελῶν τους*, ἀναφέρεται στούς Ἀρμένικους συλλόγους καί στό ...Λύκειο Ἑλληνίδων (!!!). Καί ρωτᾶμε: Ἀντί νά προκαλεῖ (θυμηδία ἢ ἀγανάκτηση) μέ τέτοιες ἀναφορές, γιατί δέν χρησιμοποιήσε τά πολύ σχετικότερα παραδείγματα τῶν συλλόγων πού ἴδρυσαν Πομάκοι καί Ρωμά μουσουλμάνοι τῆς Θράκης; Γιατί δέν ἀναφέρθηκε στό Κέντρο Πομακικῶν Ἐρευνῶν, στόν Σύλλογο Πομακικῶν Γλαύκης ἢ στά 3-4 σωματεῖα μέ ἐπωνυμίες πού περιέχουν τό «Ρόμ» στόν τίτλο τους; Μήπως ἀγνοεῖ καί τό ποδοσφαιρικό σωματεῖο «Α.Ο. Ρωμά» πού ἀγωνίζεται στό τοπικό πρωτάθλημα 10 χρόνια τώρα; Ρωτᾶμε, γιατί ἀποποιεῖται τό κυριότερο ἐπιχείρημά του;

Κι ἐπειδή τήν ἀπάντηση ποτέ δέν θά τήν ξεστομίσει, ἀπαντᾶμε κιόλας: Γιατί ΔΕΝ ΤΟΛΜΑΕΙ ΝΑ ΑΝΑΦΕΡΕΙ ΜΟΥΣΟΥΛΜΑΝΟΥΣ ΤΗΣ ΘΡΑΚΗΣ ΜΗ ΤΟΥΡΚΟΥΣ! Γιατί ὁ στόχος τους δέν εἶναι ἀπλῶς δίπλα στούς ἄλλους νά ὑπάρχουν ΚΑΙ Τούρκοι ἀλλά ΝΑ ΚΑΠΕΛΩΣΟΥΝ ΟΛΗ ΤΗ ΜΟΥΣΟΥΛΜΑΝΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΜΕ ΤΟΝ ΟΡΟ «ΤΟΥΡΚΟΙ». Μεγαλύτερη ἀποκάλυψη τῶν στόχων τους ἀπό τούτη τήν «παράλειψη» δέν θά μπορούσε νά ὑπάρξει!

Κ.Κ.

* Καί προσπερνώντας πονηρά τό ΜΕΙΖΟΝ θέμα τοῦ διακηρυγμένου **κεμαλισμοῦ** στό καταστατικό τῆς Τ.Ε.Ε., κάτι πού ἀποτελεῖ, κατά τή γνώμη μας, τό ἰσχυρότερο ἑλληνικό ἐπιχείρημα

Α-ΠΟ-ΚΛΕΙ-ΣΤΙ-ΚΑ ΣΤΟΝ «Α»

Ἡ τελευταία φωτογραφία τοῦ Ἀπόστολου Βαβύλη

Ἐπιθυμώντας νά συμβάλουμε στήν κάθαρση πού ξεκίνησαν ὁ Τράγκας, ὁ Τριανταφυλλόπουλος καί ἄλλοι ἀμέμπτου ἠθικῆς δημοσιογράφοι καί πολιτικοί, προσφέρουμε στίς Ἀρχές τήν διπλανή φωτογραφία τοῦ καταζητούμενου Ἀπόστολου Βαβύλη. Ἐμφανίζεται νά ψωνίζει στήν ἀποθήκη τῆς ΕΥΠ, τότε πού διοικητής τῆς ἦταν, ὡς γνωστόν, ὁ Χριστόδουλος καί πολιτικός τῆς προϊστάμενος ὁ καντηλανάφτης τῆς Ἁγία-Μαρίνας Θυρολίου

Τόσο φτηνή ἡ ζωή τοῦ Ἑλληνα...

Τό τραγικό ἐργατικό δυστύχημα στήν Ἀλεξανδρούπολη, τό ὁποῖο στοίχισε τή ζωή τριῶν συνανθρώπων μας πού ἐργάζονταν γιά τήν ἀναστήλωση τῆς παλιάς Καπναποθήκης, φέρνει στόν νοῦ μας ἀπειρες τέτοιες ὑποθέσεις, ἄλλοτε μέ τραγική κι ἄλλοτε ὄχι κατάληξη. Πρό ἡμερῶν, γιά παράδειγμα, ἦταν ἡ δίκη κατά τῆς τοπικῆς ἐταιρείας ξύλου ΑΚΡΙΤΑΣ, τῆς ὁποίας τό μοιραῖο φορτηγό σκόρπισε τόν θάνατο στά Τέμπη μεταξύ τῶν παιδιῶν τῆς Ημαθίας. Ἦταν μία ἀκόμη ἐγκληματική ἀμέλεια - καί ἀνεπάρκεια - ἀπό πλευρᾶς ὀρισμένων συνελλήνων μας (πού ἀπειλεῖ μέ καταστροφή καί τήν ἴδια τήν ἐταιρεία μέσω τῶν ἀγωγῶν τῶν χαροκαμένων γονέων). Δυστυχῶς στήν «ἰσχυρή Ἑλλάδα» τοῦ 21ου αἰῶνα ἡ ζωή τοῦ Ἑλληνα παραμένει πολύ φτηνή, τόσο πού νά θυσιάζεται καθημερινά σέ καταστάσεις ὅπου τίποτε δέν προμηνεῖ κίνδυνου. Κι ὅμως, ὁ ἄσχετος μηχανικός, ὁ ἐγκληματίας γιατρός, ὁ ἀνεύθυνος ὁδηγός εἶναι πανταχοῦ

παρών, εἴμαστε ὅλοι ἐμεῖς. Ἡ ἐπαγγελματική ἀνεπάρκεια, μάλιστα, ἔχει φτάσει σέ τέτοιο σημεῖο πού δύσκολα πλέον διακρίνεις τήν παρουσία δόλου ἢ μή! Μπορεῖ νά συμμαζεῖται αὐτή ἡ κατάσταση, μπορεῖ νά ὑπάρξει ἕνας σοβαρός ἐλεγχος ἐπάρκειας σέ κάποια ἐπίπεδα; Αὐτή θά ἦταν μακροπρόθεσμα μία μέγιστη ὑπηρεσία στόν τόπο καί στήν καθημερινότητά μας.

www.antifonitis.gr

Ἡ ἀλήθεια εἶναι πῶς ἐπρόκειτο γιά σημαντική ἔλλειψη. Λίγο ἢ ἰδιαίτερο τῆς ἀντικειμένου, λίγο ἢ ἔλλειψη δικοῦ μας χρόνου καί δυνατοτήτων στό διαδίκτυο γιά πολυτονική γραφή, λίγο ἢ οἰκονομική στενότητα, δέν εἶχανε μέχρι τώρα ἐπιτρέψει τήν παρουσία μας στόν κυβερνοχώρο, παρᾶ τίς περι τῶν ἀντιθέτου κατά καιροῦς συζητήσεις ἀλλά καί ἀπόπειρες.

Ὅσο περνοῦσε ὁ καιρός τόσο οἱ προτροπές τῶν φίλων, κυρίως τῶν πῶ νέων σέ ἡλικία καί αὐτῶν ἀπό τό ἐξωτερικό, πυκνώνανε. Ἡ ἐννοια μας γιά ἀνοιγμα τῆς ἐφημερίδας καί σέ ἄλλους χώρους καί γιά διεύρυνση τοῦ ἀναγνωστικοῦ τῆς κοινῆς σέ συνδυασμό μέ τήν ἀνάγκη γιά πῶ ἄμεση, συνεχῆ ἐπικοινωνία καί ὡσωση κάνανε ἐπιτακτικό νά τό ἐπιχειρήσουμε.

Τίποτε δέν θά μπορούσε νά προχωρήσει παρόλα αὐτά ἄν - γιά νά χρησιμοποιήσουμε τήν παιδαριωδία τοῦ Κοέλο- δὲν συνωμοτούσαν ὅλες οἱ δυνάμεις τοῦ σύμπαντος. Ἔτσι χρειάστηκε ὁ φίλος Θανάσης Πυρινῆς τῆς «ΝΑΥΤΟΣΩΛ ΑΕ - Ναυπηγικά & Βιομηχανικά Ἔργα» νά ἀναλάβει τή χρηματοδότηση τῆς ἰστοσελίδας καί τὸν εὐχαριστοῦμε θερμά γι' αὐτό, ὁ Θόδωρος Πούλιος καί οἱ ἄνθρωποι τῆς «INFORMATICA» πού μᾶς φιλοξενοῦν νά σταθοῦν ἄρωγοι ὅποτε τοὺς χρειαστήκαμε καί βέβαια ὁ κυρίως

«ὑπεύθυνος» κατασκευαστῆς τῆς σελίδας νά ξεπεράσει ὅσες δυσκολίες ἔκαναν μέχρι τώρα τό ἐγχείρημα ἀνέφικτο. Τὸν παρακαλοῦμε νά μᾶς συγχαρήσει πού θά ἀθετήσουμε γιά μία καί μόνη φορά τήν ὑπόσχεση πού τοῦ δώσαμε νά μὴ φαίνεται πουθενά τό ὄνομά του. Ὁ φίλος Ὀρθοπαιδικὸς Χρήστος Μπογιατζῆς διέθεσε ἀφιλοκερδῶς ἄπειρο χρόνο, πολὺτιμες γνώσεις καί τήν παροιμιώδη ὑπομονή καί ἀνεκτικότητά του γιά νά φτιάξουμε μία ἰστοσελίδα συμβατὴ μέ τό ὕψος καί τό κλίμα τῆς ἐφημερίδας. Δέν τὸν εὐχαριστοῦμε ἀπλῶς, τοῦ εἴμαστε ὑποχρεωμένοι, κέρδισε δικαιοματικά μία ...θέση στήν παρέα τῶν «Ἀντιφωνητῶν».

Καταβάλαμε προσπάθεια πέραν τῶν αὐτονοήτων νά περιλάβουμε ὑποστηρικτικό ὕλικό γιά πολλὰ ἀπὸ τὰ γραφόμενα τῆς ἐφημερίδας στίς «παρεκκλίσεις», φωτογραφίες πού δέν δημοσιεύονται στό φύλλο, παραπομπές σέ ἄλλες ἐνδιαφέρουσες ἰστοσελίδες ἀλλὰ καί δημοσκόπηση μέ ἐλαφρῶς διαφορετικὲς ἀπὸ τίς συνήθειες ἐρωτοαπαντήσεις. Τὸ ἀποτέλεσμα παραδόθηκε ἤδη σέ δημόσια χρῆση καί κρίση. Τίς ἀμέσως ἐπόμενες μέρες θά διορθωθοῦν μικροατέλειες, θά ἐμπλουτισθεῖ καί θά λάβει μία περισσότερο ὀλοκληρωμένη μορφή ἐνῶ μελλοντικά δὲ θά λείπουν καί οἱ ἐκπλήξεις. Κάθε παρατήρηση/ὑπόδειξή σας δεκτή.

ΣΑΠΙΣΜΕΝΟΙ ΣΥΝΕΡΓΟΙ ΟΜΙΧΛΩΔΟΥΣ ΚΑΘΑΡΣΗΣ

«Μπορεί να υπάρχουν επίορκοι κληρικοί»,
είπε ο Αρχιεπίσκοπος, «αλλά η εκκλησία
θα κάνει αυτοκάθαρση.»
«news.antenna.gr», 30/1/2005.

Έβρεχε ασταμάτητα ιώδιο όλη νύχτα.
Μόνο το δέρμα μου αγιάτρευτο στάζει πύο
βρωμάει και τσούζει παράπονο.
Το απόγευμα συννεφιάζει οινόπνευμα
κι όσο σκοτεινιάζει ξαναρχίζει καταρακτώδες το ιώδιο.
Βαριασασίνω ζαλισμένα σκοτάδια
μού αλωνίζουν τους νευρώνες.
Η αγωγή εξυγίανσης, αν και επιθετική,
τσακίζεται άσκοπα στο κενό.
Το ιώδιο στοχεύει – υποτίθεται – στις δυσώδεις πληγές
μα απ' τις υδρορροές στους υπονόμους χάνεται
κι η επιδιωκόμενη διαφάνεια του πρωινού
μένει ομιχλώδης
παρά την καταρακτώδη αλητεία των κοράκων
που αλατίζουν τις πληγές για γιαιτρεία.
Καμιά φορά η πάσχουσα κλονισμένη λογική
σπιθίζει αλήθειες παράξενες
μέσα στο παραμιλητό της μιας αυθαίρετης διαύγειας
κι απονέμει χρυσό μετάλλιο αργυρείας
στα χαλκευμένα χάλκινα ψέματα
που εξαργυρώνουν την αργυρή μας ντροπή
με στάχτη στα μάτια
Ποιος όμως είναι ο ένοχος, πόσο αθώοι είμαστε όλοι;
Προμηθευτές της σήψης την ολυμπιάδα
οι πλαδαρές μας όζουσες σάρκες.

Γιάννης Στρούμπας

Δρόμοι του '60

Ένα πολύ ενδιαφέρον και πολύ σημαντικό
Συνέδριο για τη δεκαετία του 1960
διοργάνωσαν το Ίδρυμα Πολιτισμού και
Εκπαίδευσης “Ανδρέας Λεντάκης” και
το Έλληνικό Λογοτεχνικό και Ιστορικό
Αρχείο, στην Αθήνα το διήμερο 24 και 25
Φεβρουαρίου στο νεοκλασικό τής οδού
Ασωμάτων στο Θησείο.

Τους εισηγητές και τους συνέδρους
τους απασχόλησε η δεκαετία του 1960,
μία εποχή που σημαδεύεται από έντονη
κινητικότητα, τόσο στο πεδίο των ιδεών
και τής κουλτούρας όσο και στο πεδίο
των κοινωνικών και πολιτικών εξελίξεων.
Στο προσκήνιο αυτών των διεργασιών,
στην Ελλάδα και στον κόσμο, θα βρεθεί
ένας νέος συντελεστής που θα παίξει
καταλυτικό ρόλο σε όλη τη διάρκεια
τής δεκαετίας: η νεολαία. Τα κινήματα
ειρήνης, τα κινήματα για τα ανθρώπινα
δικαιώματα, οι άπελευθερωτικοί αγώνες
στον Τρίτο Κόσμο, ο Μάης του '68, η
ρόκ και πόντ κουλτούρα αλλά και οι
Λαμπράκηδες, η γενιά του 1-1-4, ή
«Πανσπουδαστική», αποτελούν ένδειξεις
για την ανάδυση ενός νέου κοινωνικού
υποκειμένου που επεμβαίνει δυναμικά
μέσα στην κοινωνία, σε διεθνές και
έθνικό επίπεδο.

Η εμφάνισή της στην κοινωνική σκηνή
προκάλεσε αλλαγές και ανακατατάξεις
που σφράγισαν τη φυσιογνωμία των
μεταπολεμικών κοινωνιών. Στην Ελλάδα
οι αλλαγές αυτές θα επηρεάσουν ένα
εύρυν φάσμα τής κοινωνικής ζωής, τις
εργασιακές σχέσεις, την συνδικαλιστική
έκπροσώπηση, τον εκδημοκρατισμό των
θεσμών, τον πολιτισμό.

Το συνέδριο που συνδιοργάνωσαν το
Ίδρυμα Πολιτισμού και Εκπαίδευσης
“Ανδρέας Λεντάκης” και το Έλληνικό
Λογοτεχνικό και Ιστορικό Αρχείο, απο-
σκοπούσε στη μελέτη και την κατανόηση
των κοινωνικών, πολιτικών και
πολιτιστικών διεργασιών που επέτρεψαν
την ανάδειξη τής νεολαίας σε κεντρικό
πρωταγωνιστή στη δεκαετία του 1960.
Τα θέματα που απασχόλησαν το συνέδριο
ήταν τα εξής: οι κοινωνικές μεταβολές
και η συγκρότηση τής νεολαίας (όροι,
τά αίτια και οι κοινωνικοί μηχανισμοί
που οδήγησαν στη διαμόρφωση τής
ελληνικής νεολαίας), η νεολαία στα μάτια
τής κοινωνίας (πρόσληψη τής νεολαίας
από την κοινωνία, οι αναπαραστάσεις
τής άλλοτε μέ θρους επικινδυνότητας),
πολιτικοί αγώνες και κοινωνικές
διεκδικήσεις (παιδεία, 1-1-4, εργασία,
Κυπριακό, Λαμπράκηδες, δικαιώματα,
ρόλος τής βίας και τής καταστολής ως
στοιχείο κοινωνικού ελέγχου απέναντι
στις διεκδικήσεις τής νεολαίας, νεολαία
και πολιτισμός (βιβλίο, περιοδικά,
μουσική, κινηματογράφος, κλπ.) και
κοινωνικές και πολιτικές εξελίξεις
(άποτίμηση του ρόλου τής ελληνικής
νεολαίας και οι απόψεις τής δράσης
της στην μεταπολιτευτική κοινωνική
πραγματικότητα).

Το συνέδριο χαιρέτησαν οι Π. Τατούλης,
Α. Κακλαμάνης, Θ. Πάγκαλος, και
μίλησαν μεταξύ άλλων οι Κ. Σοφούλης,
Η. Νικολακόπουλος, Κ. Κουτσούκης, Ν.
Σαρρής, Π. Νεάρχου, Τ. Πατρίκιος, Α.
Ζαχαρέας, Γ. Προδρομίτης, Φ. Μαλκίδης,
Θ. Τσιρώνης, Γ. Γιάνναρης, Δ. Κούκιας, Ι.
Παπαθανασίου, Ε. Λεντάκης.

ΜΙΧΑΛΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗΣ: ΜΑΚΡΙΑ ΑΠΟ ΤΑ ΕΠΑΝΑΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΑ ΜΟΡΦΩΜΑΤΑ!

Η σημερινή περίοδος είναι αυτή της
κοινωνίας των πολιτών, των πολιτικών
πρωτοβουλιών σε τοπικό και περιφερειακό
επίπεδο, της ανάγνωσης και εκμάθησης
ενός νέου πολιτικού αλφαβήτου, γιατί το
παλιό αλφάβητο καθιστά τους πολίτες και
τη χώρα αναλφάβητους.

Δεν είναι περίοδος των κομμάτων γιατί
δεν υπάρχουν κόμματα. Τα υπάρχοντα
μορφώματα είναι φορείς παθολογιών
και αλλοτριώσεων, συντήρησης παρά
μιας δημιουργικής και απελευθερωτικής
παιδείας. Ειδικά η νέα γενιά δεν έχει
κανένα λόγο να μπει σε ένα κύκλο
αλλοτριώσης και να χάσει την ψυχή και τη
δημιουργικότητα της. Αυτή την τραγωδία
τη ζήσαμε τις τελευταίες δεκαετίες. Είδα
πολλούς που έχασαν την ψυχή και τη
δημιουργικότητα τους στο χώρο του
υπαρκτού ΠΑΣΟΚ.

Θα καλούσα, τόσο τους ανθρώπους
της γενιάς μου, αλλά ειδικά, τις νέες
γενιές, να μείνουν μακριά από αυτά τα
επαναπροτεινόμενα μορφώματα χωρίς
μνήμη και σχέδιο που το μόνο που διαχέουν
στην ελληνική κοινωνία είναι καθυστέρηση
και νέες παθολογίες.

Η οικοδόμηση μιας κοινωνίας πολιτών
είναι προϋπόθεση για την οικοδόμηση
μιας νέας πολιτικής κοινωνίας στη χώρα.

Καβάλα, 20 Φεβρουαρίου 2005

Ο ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΠΕΡΑΝ ΤΗΣ ΚΑΚΑΒΙΑΣ

Η ΕΜΠΟΡΙΑ ΒΡΕΦΩΝ

Αίτημα συνδρομής, προς τις ελληνικές
δικαστικές αρχές, υπέβαλε η εισαγγελία
Τιράνων, στο πλαίσιο τής δικαστικής έρευνας
που διεξάγεται με άφορμή τις καταγγελίες για
τό διεθνές κύκλωμα έμπορίας βρεφών.
Η υπόθεση αποκαλύφθηκε μετά τη
δημοσιοποίηση έκθεσης τής ελληνικής
πρεσβείας των Τιράνων στην οποία γινόταν
λόγος για κύκλωμα έμπορίας βρεφών τὰ μέλη
του οποίου δραστηριοποιούνται σε Ελλάδα,
Αλβανία, Ιταλία, αλλά και σε άλλες βαλκανικές
χώρες. Με άφορμή τις παραπάνω καταγγελίες
ή εισαγγελία πρωτοδικών Γιαννιτσών Πέλλας
παρήγγειλε τη διενέργεια προκαταρκτικής
εξέτασης, η οποία βρίσκεται σε εξέλιξη.
Οι αλβανικές αρχές φέρεται ότι έχουν ήδη
συγκεντρώσει στοιχεία για την άρπαξη ενός
νεογέννητου αγοριού από νεαρή η οποία
υποστηρίζει ότι τὸ γέννησε σε ιδιωτική
κλινική τής Βόρειας Ελλάδας. Στο πλαίσιο τής
δικαστικής συνδρομής θα ληφθούν καταθέσεις
από συγκεκριμένα άτομα τὰ ὅποια ἐνδεχομένως
ἐμπλέκονται στην υπόθεση άρπαγής του
βρέφους.

ΜΠΕΡΙΣΑ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ

Άνοιγμα” προς τὸ Κόμμα Ἐνώσης Ἀνθρωπίνων
Δικαιωμάτων (ΚΕΑΔ), τὸ κόμμα που
ἐκπροσωπεί τὴν ἑλληνική μειονότητα στὴν
Αλβανία, ἔκανε ὁ γνωστός διάκτης τῶν
Ἑλλήνων που ζοῦν στὴν Αλβανία, Σαλί
Μπερίσα, κατὰ τὴν ἐπίσκεψή του στοὺς νομοὺς
Αργυροκάστρου καὶ Ἀγίων Σαράντα.
Ὁ Μπερίσα, ὁ ὁποῖος ἐμφανίστηκε βέβαιος
γιὰ τὴν νίκη τοῦ κόμματός του στὶς ἐπικείμενες
βουλευτικές ἐκλογές, ἀπηύθυνε πρόσκληση
συνεργασίας στοῦ ΚΕΑΔ, “τὸ μοναδικὸ κόμμα
τοῦ κυβερνητικοῦ συνασπισμοῦ στὸ ὁποῖο ἡ
ἀξιοματική ἀντιπολίτευση δὲν ἔχει νὰ προσάψει
τίποτε”. Τάχθηκε ὑπὲρ τῆς πρότασης τοῦ ΚΕΑΔ
γιὰ τὴν διαίρεση τῶν ἐκλογικῶν περιφερειῶν
στὸ νότο τῆς Αλβανίας καὶ δήλωσε ὅτι “ἂν
τὸ ἐπιθυμῶ, μπορῶ νὰ συμμετάσχει στὴ νέα
κυβέρνηση τοῦ Δημοκρατικοῦ Κόμματος που
θα ἀναδειχθεῖ ἀπὸ τὶς βουλευτικές ἐκλογές”.
Ὁ ἴδιος ἔσπευσε ὡστόσο νὰ διευκρινίσει ὅτι δὲν
ὑπάρχει καμιά συμφωνία μετὰ ΚΕΑΔ.
Ἐπαναλαμβάνοντας δὲ ὅτι τὸ Δημοκρατικὸ

Κόμμα θὰ εἶναι ὁ νικητὴς τῶν βουλευτικῶν
ἐκλογῶν, τόνισε ὅτι “στόχος τῆς νέας
κυβέρνησης θὰ εἶναι ἡ ἔνταξη τῆς Αλβανίας
στὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωση, ἐφαρμόζοντας τὰ
εὐρωπαϊκὰ πρότυπα σὲ ὅ,τι ἀφορᾷ στὸ σεβασμὸ
τῶν δικαιωμάτων τῶν μειονοτήτων”.

ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

Στις 3 Ἰουλίου θὰ διεξαχθοῦν, κατὰ πάσα
πιθανότητα, οἱ κοινοβουλευτικὲς ἐκλογές στὴν
Αλβανία, σύμφωνα μετὰ δηλώσεις τῆς βουλευτοῦ
τοῦ κυβερνῶντος Σοσιαλιστικοῦ Κόμματος,
Ἀρντα Ντάντε, ἡ ὁποία εἶναι ἐπικεφαλὴς
τῆς ἀλβανικῆς ἀντιπροσωπείας στὴν
Κοινοβουλευτικὴ Συνέλευση τοῦ ΟΑΣΕ.
Σημειώνεται ὅτι μετὰ τὴ συγκεκριμένη
ἡμερομηνία διεξαγωγῆς τῶν ἐκλογῶν
διαφωνοῦν τὰ κόμματα τῆς ἀντιπολίτευσης,
τὰ ὅποια ἐπιθυμοῦν τὴ διεξαγωγή ἐκλογῶν
στὸ τέλος Μαΐου ἢ ἀρχῆς Ἰουνίου. Ὁ ἀρχηγὸς
τοῦ κόμματος τῆς ἀξιοματικῆς ἀντιπολίτευσης
Σαλί Μπερίσα, κατηγορεῖ τὸν πρωθυπουργὸ καὶ
πρόεδρο τοῦ Σοσιαλιστικοῦ Κόμματος Φ. Νάνο,
ὅτι ἐπιδιώκει τὴ διεξαγωγή τῶν ἐκλογῶν τὸ
καλοκαίρι ὥστε ἡ συμμετοχὴ τῶν ψηφοφόρων
νὰ εἶναι μικρὴ, λόγω τῶν θερινῶν διακοπῶν.
Τὴν ἴδια στιγμὴ, σκληρὴ κριτικὴ γιὰ τὶς
καθυστερήσεις στὴν ἐφαρμογὴ τῆς ἐκλογικῆς
μεταρρύθμισης καὶ στὶς προετοιμασίες γιὰ τὶς
βουλευτικὲς ἐκλογές, ἄσκησε ὁ ἐπικεφαλὴς
τῆς ἀντιπροσωπείας ΕΕ, Ριένχαρτ Πριέμπε
στὴν 9η συνάντησή μετὰ τὴν ἀντιπροσωπεία
τῆς ἀλβανικῆς κυβέρνησης, στὸ πλαίσιο
τῶν διαπραγματεύσεων που διεξάγονται
γιὰ τὴν ὑπογραφὴ συμφωνίας Σύνδεσης καὶ
Σταθεροποίησης Αλβανίας-ΕΕ.

Ὁ Πριέμπε, ἀπήθυνε συστάσεις στὴν κυβέρνηση
ἀλλὰ καὶ σὲ ὅλα τὰ πολιτικὰ κόμματα γιὰ
τὴ διεξαγωγή δημοκρατικῶν καὶ ἐλεύθερων
ἐκλογῶν, ὑπογραμμίζοντας ὅτι οἱ ἐκλογές τοῦ
2005 θὰ ἀποτελέσουν ἕνα πολὺ σημαντικό τέστ
γιὰ τὴν Αλβανία, δηλώνοντας χαρακτηριστικά:
«Ντροπή! Ἡ Αλβανία εἶναι ἡ μοναδικὴ χώρα
στὴν περιοχὴ που δὲν ἔχει καταφέρει νὰ
κάνει ἄψογες ἐκλογές. Ἀκόμη καὶ ἡ ΠΓΔΜ
καὶ τὸ Κοσσυφοπέδιο ἔχουν πραγματοποιήσει
καλύτερες ἐκλογές ἀπὸ τὴν Αλβανία».
Ἡ ἀντιπροσωπεία τῆς Ε.Ε. κάλεσε ὅλα τὰ
πολιτικὰ κόμματα νὰ συνεργαστοῦν καὶ
νὰ συμφωνήσουν γιὰ ὅλα τὰ θέματα που
ἐκκρεμοῦν, ἐνῶ ὁ Πριέμπε ἐπέριψε εὐθύνες
γιὰ τὴν ὀξύνση τοῦ πολιτικοῦ κλίματος στὴν
Αλβανία, στὰ πολιτικὰ κόμματα, τὴν κυβέρνηση
καὶ τὴ Βουλὴ, ἐνῶ ἐπανελάβε τὴ σπουδαιότητα
που ἔχει γιὰ τὴ χώρα ἡ διεξαγωγή ἐλεύθερων
καὶ δημοκρατικῶν ἐκλογῶν.

ΟΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ

Ἡ ἔθνικὴ στρατηγικὴ καὶ τὸ σχέδιο δράσης γιὰ
τὴ μετανάστευση στὴν Αλβανία, εἶναι τὸ θέμα
τοῦ διήμερου συνεδρίου, που διοργανώθηκε ἀπὸ
τὸν Διεθνὴ Ὄργανισμὸ γιὰ τὴ Μετανάστευση
(ΙΟΜ) καὶ τὸ ἀλβανικὸ Ὑπουργεῖο Ἐργασίας καὶ
Κοινωνικῶν Ὑποθέσεων.

Τὶς ἐργασίες τοῦ συνεδρίου, στὸ ὁποῖο
συμμετείχαν ἐκπρόσωποι ἀπὸ τὴν Ἰταλία,
τὴν Ἑλλάδα, τὸ Συμβούλιο τῆς Εὐρώπης, τὸν
ΟΑΣΕ, καθώς καὶ διακεκριμένοι καθηγητὲς
πανεπιστημίων καὶ εἰδικοί σὲ θέματα
μετανάστευσης, ἀνοίξε ὁ ὕπουργος Ἐργασίας
τῆς Αλβανίας, Ἐνγκελ Μπετάι.

Τόσο ὁ κ.Μπετάι ὅσο καὶ ὁ Πρόεδρος τῆς
Αλβανίας, Ἀλφρεντ Μοϊσίου, που μίλησε
στὸ συνέδριο, τόνισαν ὅτι οἱ μετανάστες
συμβάλλουν στὴν οἰκονομικὴ ἀνάπτυξη
τῶν χωρῶν φιλοξενίας ἀλλὰ καὶ τῶν χωρῶν
προέλευσής τους, ἐπισήμαναν ὡστόσο ὅτι λύση
γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τῆς οἰκονομίας μίας χώρας
δὲν εἶναι ἡ μετανάστευση. Ἐπίσης τόνισαν ὅτι
πρέπει νὰ δημιουργηθοῦν στὴν Αλβανία οἱ
συνθήκες γιὰ τὴν ἐπιστροφή τῶν μεταναστῶν.
Ἄξιζε νὰ σημειωθεῖ ὅτι ὁ κ. Μοϊσίου ἀνέφερε ὅτι
τὸ 1/4 τοῦ οἰκονομικὰ ἐνεργοῦ πληθυσμοῦ τῆς
Αλβανίας εἶναι μετανάστες, ἐνῶ στὴν Ἑλλάδα
βρίσκονται περίπου ἕνα ἑκατομμύριο, οἱ
ὁποῖοι ἔγιναν καὶ ταινία ἀπὸ τὸν σκηνοθέτη Κ.
Γιάνναρη μετὰ τὸν τίτλο “Ὀμηρος”, που προβλήθηκε
στὸ 55ο Διεθνὲς Φεστιβάλ Κινηματογράφου τοῦ
Βερολίνου. Ἡ ταινία ἔχει θέμα τὴν ἀληθινὴ
ἱστορία μετὰ τὴν ἀπαγωγή ἐνὸς λεωφορείου
ἀπὸ Ἀλβανὸ μετανάστη που εἶχε ὀπλιστεῖ μετὰ
χειροβομβίδες καὶ Καλάσνικοφ καὶ συνέβη
τὸ καλοκαίρι τοῦ 1999 στὴ Βόρειο Ἑλλάδα
- ἕνα καυτό καλοκαίρι μετὰ τέσσερις ἄλλες
λεωφορειοπειρατείες. Ὁ Γιάνναρης συνδέει
ἄμεσα τὶς ἀπαγωγὲς μετὰ τὶς ἐπιπτώσεις που εἶχε
ἡ μαζικὴ μετανάστευση στὴν Ἑλλάδα στὶς ἀρχές
τῆς δεκαετίας τοῦ 90, ὅταν σχεδὸν ἀπότομα
τὸ 10% τοῦ πληθυσμοῦ τῆς χώρας εἶναι
ἀλλοδαποί: «Οἱ ἀνακατατάξεις καὶ ἀναταράξεις
μέσα στὴν ἑλληνικὴ κοινωνία ἦταν τεράστιες.
Αὐτὸ τὸ γεγονός τῆς λεωφορειοπειρατίας
οδήγησε στὴν ἀποκορύφωση. Τὸ ἀπόστημα
τῆς ἀνασφάλειας, που εἶχε δημιουργηθεῖ στοὺς
Ἕλληνες κατὰ τὴ διάρκεια τῆς δεκαετίας
τοῦ 90, ὅταν σχεδὸν ἀπότομα τὸ 10% τοῦ
πληθυσμοῦ τῆς χώρας εἶναι ἀλλοδαποί: «Οἱ
ἀνακατατάξεις καὶ ἀναταράξεις μέσα στὴν
ἑλληνικὴ κοινωνία ἦταν τεράστιες. Αὐτὸ τὸ
γεγονὸς τῆς λεωφορειοπειρατίας οδήγησε στὴν
ἀποκορύφωση. Τὸ ἀπόστημα τῆς ἀνασφάλειας,
που εἶχε δημιουργηθεῖ στοὺς Ἕλληνες κατὰ τὴ
διάρκεια τῆς δεκαετίας τοῦ 90, σπάει».

Ἀντιφωνητής

Δεκαπενθήμερο Πανθρακικὸ
Ἔντυπο Γνώμης
Διεύθυνση: Φρουρίου
καὶ Φιλίππου, 691 00, Κομοτηνὴ
Τηλέφωνο: 25310 81537
Τηλεμοιότυπο: 25310 81536
Ἡλ. διεύθυνση: karaiskk@otenet.gr
www.antifonitis.gr
Κωδικός 1380

Ἐκδοση τοῦ σωματεῖοῦ
ΑΝΤΙΦΩΝΗΤΗΣ
Ὑπεύθυνος κατὰ τὸν νόμο:
Καράϊσκος Κώστας
Συντάσσεται ἀπὸ ἐπιτροπὴ
Ἐκτύπωση: ΕΚΔΟΣΤΙΚΗΡΩΔΙΩΤΗΣ Α.Ε.

Ἐτήσια συνδρομὴ:
Ἰδιωτῶν 22 €
Ἐξωτερικῶν, συλλόγων,
ὀργανισμῶν, κλπ: 44 €
Ἀριθμοὶ λογαριασμῶν:
EUROBANK 306-0100211038
ΤΡΑΠΕΖΑ ΚΥΠΡΟΥ 7161838

Ανα-γνώσεις

Η καθημερινότητα στο στρατόπεδο συγκέντρωσης

Η **Amira Hass** στην ισραηλινή *Haaretz* (21/02) για κάποια νέα κατορθώματα των υπερναζιστών έποικων σε βάρος των Παλαιστινίων: «...Είναι ή 6η φορά τὰ τελευταία 3 χρόνια πού αυτή ή μοναδική πηγή νερού για τούς 1700 κατοίκους του χωριού Μαντάμα και τό δίκτυο ύδρευσης σκοπίμως καταστρέφεται. Τό χωρίο βρίσκεται δίπλα στον εξτρεμιστικό οικισμό Γιτζάρ και στά φυλάκιά του. Μία αντίπροσωπεία της (βρετανικής ΜΚΟ) *Oxfam*, συνοδευόμενη από μονάδα του ισραηλινού Στρατού για προστασία, αποδύθηκε στην καταμέτρηση της καταστροφής την περασμένη Τρίτη. Η ομάδα της *Oxfam* χρειαζόταν προστασία, καθώς όπλισμένοι Ισραηλινοί είχαν άνοιξει πυρ σε εργάτες πού επισκευάζαν την πηγή και τούς σωλήνες ύδρευσης σε δύο προηγούμενες περιπτώσεις τό 2002. Ο Καμάλ είπε στη Χααρέτζ ότι πριν δέκα μέρες μία ομάδα Ισραηλινών, μερικοί έξ αυτών όπλισμένοι, συγκρούστηκε με βοσκούς κοντά στην πηγή. Τό ίδιο βράδυ τό νερό κόπηκε στό χωριό. Την Τρίτη βρήκαν τούς σωλήνες ύδρευσης σπασμένους και τό τιμμεντένιο σκέπασμα ενός πηγαδιού κομματιασμένο. Τά συντρίμια είχαν πεταχθεί μέσα στό πηγάδι. Αυτό συνέβη κι άλλοτε, μετ'αυτού τό τέλος του 2000 και του τέλους του 2003. Η *Oxfam* προσφέρθηκε νά χρηματοδοτήσει τίς επισκευές του δικτύου αλλά ύπήρξαν και πάλι βανδαλισμοί. Τότε ή *Oxfam* κάλυψε τούς άγωγούς με τιμμεντό και τίς πηγές με σιδερένια πλαίσια για προστασία. Ωστόσο για μία άκομη φορά συνέβη τό ίδιο. Τόν Νοέμβριο του 2003, Ιταλοί έθελοντές βοήθησαν τούς χωρικούς νά σφραγίσουν τά άνοιγματα με μπετόν. Λίγους μήνες όμως μετά όί χωρικοί άρχισαν νά ύποφέρουν από άσθένειες στό σκώτι και στό στομάχι. Απαγορεύτηκε ή χρήση του άκατάλληλου νερού μέχρι τόν περασμένο Ιανουάριο, όταν όί βροχές μείωσαν την μόλυνση. Οί χωρικοί άρχισαν νά τό ξαναχρησιμοποιούν, μέχρι πριν δέκα μέρες. (...) Πηγή της *Oxfam* λέει ότι θά προτιμούσε νά επενδύσει σε νέα σχέδια από τό νά επισκευάζει επανειλημμένα σαμποτάζ ισραηλινών πολιτών.»

Επιτέλους, έλληνικές πρωτιές, και μάλιστα 9 στις 9!

Στήν «Ελευθεροτυπία» (21-2) ή ανταπόκριση από τίς Βουξέλλες, νότα αίσιοδοξίας και περηφάνειας: Δυνατότητες έχουμε, άλλα μ'ας λείπουν: «Ένα άστέρι πέφτει στον κοινοτικό ουρανό και ή Κομισιόν κάνει μία ευχή: Νά οργανώσει μία έβδομάδα αφιερωμένη στη «Γη και τό Διάστημα». Κι ένα μεγάλο διαγωνισμό ζωγραφικής για όλα τά παιδιά της Εύρώπης, με θέμα «Μία σημαία για τόν πλανήτη Γη». Η Κομισιόν πραγματοποίησε την ευχή της με τη συνεργασία και της ESA (Ευρωπαϊκή Διαστημική Υπηρεσία) και ή «διαστημική έβδομάδα» άρχισε στις 12 Φεβρουαρίου. Την ίδια μέρα ανακοινώθηκαν και τά αποτελέσματα του διαγωνισμού. Λοιπόν, όλα τά πρώτα βραβεία, μ'ά όλα, τά κέρδισαν έννια παιδιά από την Ελλάδα (...) Στόν διαγωνισμό είχαν πάρει μέρος χιλιάδες παιδιά από τά 25 κράτη-μέλη της Ε.Ε., τή Νορβηγία και την Έλβετία. Είχαν χωριστεί σε τρεις κατηγορίες ηλικίας. Από 5 ως 9 χρόνων, από 10 ως 14 και από 15 ως 19. Η Κομισιόν σε συνεργασία και με τη βελγική κυβέρνηση είχε φροντίσει, αυτή τή φορά, νά κάνει έναν δίκαιο κι αδιάβλητο, πράγματι, διαγωνισμό. Για τά βραβεία στους νικητές έκρινε κι άποφάσισε ειδική επιτροπή, με εκπαιδευτικούς από όλη την Εύρώπη, στελέχη της Κομισιόν -άπό τή γενική διεύθυνση έρευνας - και ειδικούς του γαλλόφωνου και φλαμανδικού βελγικού ύπουργείου Παιδείας. (...) Και... ιδού ή Ρόδος, ιδού και τά έννια Έλληνόπουλα πού άγγιξαν τ' άστέρια και σάρωσαν όλα τά πρώτα βραβεία. Ο Δημήτρης Κατσαρός, όί Μάριος, Σπύρος, Όλγα Μουρμούρη και ό Σπύρος Αλεξάκης κέρδισαν τό πρώτο βραβείο στην πρώτη κατηγορία, για παιδιά 5 ως 9 χρόνων. Και τά πέντε είναι 9 χρόνων. (...) Στη δεύτερη κατηγορία, για παιδιά 10 ως 14 χρόνων, κέρδισαν και τό πρώτο βραβείο και τό δεύτερο δυό Έλληνες μικροί, άλλα... καλλιτέχνες. Τό πρώτο, ό Ζήσης Φωτιάδης, 12 χρόνων (...) Τό δεύτερο ό Γιώργος Πέππας, 12 χρόνων. (...) Και στην τρίτη κατηγορία, για νέους από 15 ως 19 χρόνων, πάλι δυό Έλληνιδες ξεχώρισαν και κέρδισαν τό πρώτο και δεύτερο βραβείο. Τό πρώτο, ή Χριστίνα Φιτίλη, 17 χρόνων. Τό δεύτερο, ή Μαρία Στακιά, 17 χρόνων, επίσης. (...) Ήταν όμως τά έννια Έλληνόπουλα πού κέρδισαν την παράσταση. Αντίγραφα τών έλληνικών έργων, πού βραβεύτηκαν, θά στολίσουν τά γραφεία επιτρόπων της Κομισιόν και του πρίγκιπα διαδόχου του Βελγίου...»

«I love Mary - fuck you Navuhodosomething!»

Ο Βενεζουελέζος **Φερνάντο Μπαέζ** στό *Inter Press Service* (16-2) για τή βαρβαρότητα της ψηφιακής όρδης του Τσένι Χάν: «...Ένα εκατομμύριο βιβλία, δέκα εκατομμύρια ντοκουμέντα και 14.000 έργα άρχαιολογικής άξίας χάθηκαν με την άμερικανική εισβολή και κατοχή του Ιράκ, ή μεγαλύτερη πολιτιστική καταστροφή από την εποχή τών διαδόχων του Τσένγκις Χάν πού κατέστρεψαν την Βαγδάτη τό 1258. Άμερικανοί και Πολωνοί στρατιώτες άκόμη και σήμερα κλέβουν και πουλούν στά σύνορα με την Ιορδανία και τό Κουβέιτ θησαυρούς. Έμποροι τέχνης πληρώνουν μέχρι 57.000 \$ για μία σουμεριακή έπιγραφή". Ο ειδικός σε καταστροφές βιβλιοθηκών βοήθησε στην τεκμηρίωση του άφανισμού πολιτιστικών και θρησκευτικών αντικειμένων του Ιράκ, όπου αναπτύχθηκαν τά αρχαία Σουμεριακά, Ακκαδικά και Βαβυλωνιακά βασίλεια της Μεσοποταμίας δίνοντάς της τή φήμη του γενεθλίου χώρου του πολιτισμού. Η άπογραφή πού έκανε για την καταστροφή και όί δηλώσεις του για την παραβίαση της Σύμβασης της Χάγης (1954) περί προστασίας της πολιτιστικής κληρονομιάς σε καιρό πολέμου από πλευράς τών συμμαχικών στρατευμάτων προκάλεσε την έξθρα της Ουάσινγκτον. Ο Μπαέζ λέει πώς τό άρνήθηκαν βίβα στις ΗΠΑ για νά λάβει μέρος σε συνέδρια και τό άπαγόρευσαν νά γυρίσει στό Ιράκ νά συνεχίσει τίς έρευνες. «Είναι όμως άργά, έχουμε ήδη στοιχεία, φίλμ και φωτογραφίες πού μελλοντικά θά χρησιμοποιηθούν ως άποδείξεις τών ώμοτήτων πού διεπράχθησαν», λέει ό Μπαέζ, συγγραφέας τών βιβλίων «Η πολιτιστική καταστροφή του Ιράκ» και «Παγκόσμια Ιστορία της Καταστροφής τών Βιβλίων (...) Στη Νασιρίγια κατά τίς συγκρούσεις με τούς όπαδούς του Μοκτάντα Άλ Σάντρ ή φωτιά πού βάλαν ό σύμμαχοι έκάψε 40.000 θρησκευτικά χειρόγραφα. Στην Ουρ όταν μάθαν όί στρατιώτες ότι ήταν ή πόλη του Άβραάμ έπαιρνε καθένas κι ένα αρχαίο τουβλο. Πιό πρόσφατα Πολωνοί στρατιώτες έριξαν άσφαλο έξω από τό παλάτι του Ναβουχοδονόσωρα (6ος π.Χ.), ενώ Άμερικανοί επιδίδονται σε γκράφιτι του τύπου «I love Mary» πάνω σε αρχαία κτίσματα...»

Η Ούγγρική άποικία

Καθώς τίς χώρες του πρώην σοσιαλιστικού κόσμου συνεχίζουν νά τίς λυμαίνονται τά άρπακτικά, κάπου κάπου ξεχωρίζει και μία φωνή ειλικρίνειας και τόλμης. Για την περίπτωση της Ούγγαρίας ό **Ίσταν Λόβας**, από τούς γνωστότερους δημοσιογράφους της χώρας, με θητεία στό *Radio Free Europe* στό Μόναχο και στην *Νέα Υόρκη* (άλλά και στις ...ούγγρικές φυλακές της δεκαετίας του 60), είναι μία χαρακτηριστική τέτοια έξαίρεση. Τό κάτωθι κείμενο βασίζεται σε πρόσφατο άρθρο του με τίτλο «**Η ΑΓΑΠΗΜΕΝΗ ΤΗΣ ΔΥΣΗΣ**»:

Σέ ποιάν ευρωπαϊκή χώρα μπορεί ένας φιλοκυβερνητικός ραδιοσταθμός νά καλεί σε ...δολοφονία πολιτικών αντιπάλων και ό ίδιος ό πρωθυπουργός νά άπαγορεύει συνεντεύξεις και δηλώσεις κρατικών λειτουργών στον Τύπο πού δέν έλέγχει; Όχι, δέν είναι ή Άλβανία ή ή Λευκορωσία. Είναι ή λατρευτή της Δύσης - και έννοούμενη τών διεθνών ΜΜΕ - Ούγγαρία! Τό ξεπούλημα τών κρατικών περιουσιακών στοιχείων της χώρας άπέφερε στον νύν πρωθυπουργό και πρώην κομμουνιστή **Φέρεντς Γκιουρσάνι** (στη διπλανή φωτογραφία) άμύθητα πλούτη, όπως ακριβώς συνέβη και με τόν προκάτοχό του **Πέτερ Μεντγκιέσι**, ό όποιος ύπήρξε και πράκτορας με τόν κωδικό D-209 στην διάρκεια της κομμουνιστικής διακυβέρνησης της χώρας. Σήμερα, μία συμμαχία του Σοσιαλιστικού Κόμματος (μετεξέλιξη του παλιού κομμουνιστικού) και τών «Ελευθέρων Δημοκρατών» άλωνίζει και εκποιεί τή χώρα, έχοντας έξασφαλίσει τή σιωπή του διεθνούς Τύπου: Όταν χαρίζεις σε πολυεθνικές τόν αερομεταφορέα σου (MALEV), τούς σιδηροδρόμους σου (MAV) και τά Ταχυδρομεία σου, ό Σόρος και όί ξένες πρωτεύουσες νάδουν ή σουχο. Άλλωστε τό πρώτο πράγμα πού άγοράστηκε σχεδόν δωρεάν από τούς ξένους στη διάρκεια της θεραπείας - σόκ μετά την καθεστωτική άλλαγή, ήταν ό Τύπος. Περνώντας από τόν κρατικό -κομμουνιστικό έλεγχο στην ιδιωτικοποίηση, τά μέλη της παλιάς νομενκλατούρας ξεπούλησαν μέν την ιδιοκτησία, διατηρήθηκαν όμως στην διεύθυνση κι έγιναν όί μεγαλύτεροι ζηλωτές του νεοφιλελευθερισμού. Μπορεί νά έγινε μεγάλος ντόρος πρόσφατα με τίς εκλογές στην Ουκρανία, όμως τά ίδια είχαν γίνει και στις ούγγρικές εκλογές την Άνοιξη του 2002, όταν έπεσε ή κεντροδεξιά Κυβέρνηση. Η τότε Αμερικανίδα Πρέσβυς **Νάνσυ Γκορντμαν Μπρίνκερ** - και προσωπική φίλη του Μπούς - είχε σπεύσει στα γραφεία τών πρώην κομμουνιστών για νά τούς συγχαρεί! Λίγους μήνες πριν, νεοαφιχθείσα μάλιστα στην Βουδαπέστη, είχε προκαλέσει σάλο στη χώρα, δηλώνοντας δημοσίως ότι ή πολιτική έλίτ της Ούγγαρίας (δηλαδή ή τότε Κυβέρνηση) είναι ή πιό άντισυμβατική πού συνάντησε ποτέ (!), χωρίς νά τεκμηριώσει με όποιοδήποτε τρόπο την μομφή της εκείνη. Και πώς νά τό έκανε δηλαδή; Η κεντροδεξιά Κυβέρνηση δέν είχε παραχωρήσει στον **Ρονάλντ Λοντέρ** για 99 χρόνια τό καλύτερο μέρος στη Βούδα

για νά χτίσει τό γιγαντιαίο του έβραϊκό σχολείο; Η ίδια δέν δώρισε εκατομμύρια δολάρια για την άναστήλωση της μεγαλύτερης Συναγωγής της Κεντρικής Εύρώπης, δέκα χρόνια πριν κάνει οτιδήποτε για τίς ιστορικές Έκκλησίες της πρωτεύουσας; Άλλά και ή δεύτερη κεντροδεξιά Κυβέρνηση (1998-2002), πού κάθε μέρα την χαρακτήριζαν άντισυμβατική τά ξένα ΜΜΕ, δέν καθιέρωσε ως έθνική άργία την «Ημέρα Μνήμης του Όλοκαυτώματος»; Υπήρχαν όμως, καθώς φάνηκε, και προθυμότεροι ύπηρέτες... Μετά τίς εκλογές του 2002, την κυβερνητική συμμαχία συγκροτούν δύο μέρη: Τό Σοσιαλιστικό Κόμμα (HSP), πού ό δυτικός Τύπος τό παρουσιάζει ως «σοσιαλδημοκρατικό», και ή Συμμαχία τών

Γυναίκα, δές στό ταγάρι μου, έμεινε κανένα χιλιοδολάρο ή νά πουλήσω και την Πέστη;

Έλευθέρων Δημοκρατών, την όποία ή γερμανική *Sueddeutsche Zeitung* χαρακτήρισε ως «τό κατ' έξοχήν κόμμα τών άριστοφιλελευθέρων Έβραίων της Βουδαπέστης». Περιλαμβάνουν μέλη τών πρώην αντιφρονούντων, σχετιζόμενων με τή CIA, όπως άποκάλυψε πρόσφατα στη Γκάρντιαν ό ιστορικός της Όξφόρδης Μάρκ Άλμοντ, αντιφρονούντες πού ποτέ δέν φυλακίστηκαν πάνω από 1-2 μέρες (σε αντίθεση με τούς πραγματικούς Ούγγρους

άντιφρονούντες). Με την πτώση του κομμουνισμού ήταν ακριβώς όί Έλευθεροί Δημοκράτες πού έξασφάλισαν τό πέραςμα τών ΜΜΕ στον έλεγχο ανθρώπων σαν τόν **Robert Maxwell** και τόν **George Soros**. Αυτά τά ΜΜΕ έσπειραν τό μίσος κατά της πρώτης κεντροδεξιάς κυβερνητικής συμμαχίας και έφεραν στην έξουσία τό HSP. Στην σημερινή Κυβέρνηση ή συνύπαρξη είναι ιδανική: Οί Σοσιαλιστές φέρνουν τούς ψήφους και όί Έλευθεροί Δημοκράτες την ύποστήριξη του Τύπου και τών ξένων. Πέραν δέ του γεγονότος ότι όί συντηρητικές κυβερνήσεις τείνουν νά είναι λιγότερο ευέπιφορες έναντι τών έπιθυμιών ξένων κυβερνήσεων και επενδυτών, ό πραγματικός λόγος πίσω από τόν άσίγαστο πόλεμο κατά της Κεντροδεξιάς στην Ούγγαρία είναι κοινό μυστικό: Πολλοί από τούς «διανοούμενους» της έβραϊκής κοινότητας (πού αριθμεί κάπου 100.000 μέλη) φωνασκούν για τίς ευθύνες τών δεξιών προπολεμικών κυβερνήσεων της Ούγγαρίας για τό Όλοκαύτωμα και για την συλλογική ευθύνη (άρα και συλλογική τιμωρία) τών Ούγγρων για τόν θάνατο εκατοντάδων χιλιάδων Ούγγροεβραίων. Κι ενώ ή δηλητηριασμένη κατάσταση στη χώρα θυμίζει παραμονές έμφυλιου, ή εικόνα της στη Δύση παραμένει ειδυλλιακή. Και μάλλον έτσι θά μείνει μέχρι τίς εκλογές της Άνοιξης του 2006...

Χάγη: Οί παραστάσεις συνεχίζονται...

Καθώς τό Τσίρκο Ντέλ Πόντε συνεχίζει τίς (σαδιστικές) παραστάσεις του στη Χάγη σε βάρος του **Σλόμπονταν Μιλόσεβιτς**, όί κλόουν πού παριστάνουν τούς δικαστές του Σέρβου τέως προέδρου άπαιτούν από μέρους του νά λείι αυτά πού όί ίδιοι

γουστάρουν: Νά μίν έμμένει στους ισχυρισμούς πώς την άνθρωπιστική καταστροφή (θανάτους άμάχων και προσφυγιά) στό Κόσοβο την έπέφεραν όί ΝΑΤΟϊκοί βομβαρδισμοί, γιατί τό 2000 «έρευνήθηκε» τό θέμα και «δέν προέκυψαν επαρκείς ένδείξεις» ώστε νά κατηγορηθεί τό πολιτικό ή στρατιωτικό σκυλολόι της Συμμαχίας! Ή, κι άφού τό λέει ό κ. **Ρόμπινσον**, τί χρειάν άλλων μαρτύρων έχουμε; «Οί βομβαρδισμοί του ΝΑΤΟ δέν είναι μέρος της ύπόθεσης», έπείσήμανε ό προαναφερθείς λούστρος μετά την μαρτυρία του Σέρβου γιατρού **Βούκασιν Άντριτς**. Ο Άντριτς ήταν μέλος της τότε τοπικής κυβέρνησης του Κοσοφοπεδίου και στήριξε τούς ισχυρισμούς Μιλόσεβιτς πώς όί Σέρβοι διεξήγαγαν νόμιμο άγώνα κατά τών τρομοκρατών του UCK και τίς άπώλειες μεταξύ τών άμάχων προκάλεσαν όί νατοϊκοί βομβαρδισμοί τών 78 ημερών του 1999. Σημειώνουμε ότι όί παραστάσεις του θιάσου της γνωστής διεθνώς και ως «σκρόφας» λήγουν τό 2006.

Νέα κατορθώματα της έξ Άνατολών Δειμοκρατίας

Η Αυστριακή δημοσιογράφος Σάντρα Μπακούτς, γνωστή για την διεθμιστική και δημοκρατική δράση της, έπέστρεψε στην Τουρκία μετά από χρόνια και άμέσως με την προσγείωσή της στην Άγκυρα συνελήφθη και όδηγήθηκε στις φυλακές Γκέμπζε με την κατηγορία πώς ύποβοήθησε την άποδοκιμασία (μέ πανώ για την κατάσταση τών άριστέρων κρατουμένων) του Ίσμαιλ Τζέμ στό Εύρωκοινοβούλιο πρό τετραετίας! Μετά από δημοσίευμα της «Χουριέτ» είχε έκδοθει ένταλμα σύλληψης πού έκτελέστηκε πριν δυό έβδομάδες. Μάλιστα τό 11ο Κακούργιοδικείο της Άγκυρας άπέριψε την αίτηση άποφυλάκισης της Αύστριακής δημοσιογράφου, ή όποία τώρα άντιμετωπίζει σε περίπτωση καταδίκης της ποινή φυλάκισης έως και 15 χρόνια, ως «μέλος τρομοκρατικής οργάνωσης», για μία κίνηση άκτιβισμού πού έγινε εκτός Τουρκίας!!! Η δράση της άγωνίστριας Σάντρας άποτελεί παράδειγμα άλληλεγγύης προς τούς πολιτικούς κρατούμενους της Τουρκίας, καθώς τούς συμπαροστάθηκε με όλα τά μέσα, διέδωσε και ύπερασπίστηκε τόν άγώνα τους (κι έγινε στόχος τών Τουρκικών δικωτικών μηχανισμών). Άς σημειωθεί ότι συμμετείχε επίσης ως εκπρόσωπος της Διεθνούς Πλατφόρμας Έναντια στην Άπομόνωση και στις διαδηλώσεις της Θεσσαλονίκης κατά της Συνόδου Κορυφής της Ε.Ε. Μεταξύ τών όργανώσεων πού ζητούν την άπελευθέρωση της είναι τό Μέτωπο για τίς Έλευθερίες και τά Δικαιώματα, ό Σύλλογος για τίς Θεμελιώδεις Έλευθερίες και τά Δικαιώματα, ό Σύλλογος τών Οικογενειών τών Πολιτικών Κρατουμένων για την Συμπαράσταση και την Άλληλοβοήθεια (TAYAD) και ή Όμοσπονδία Φοιτητικών Σχημάτων της Τουρκίας. Επίσης στην Αυστρία φίλοι και σύντροφοι της Σάντρας όργανώσαν εκδήλωση διαμαρτυρίας μπροστά στό Υπουργείο Έξωτερικών, προκειμένου νά πείσουν την Αυστριακή Κυβέρνηση νά λάβει θέση στό ζήτημα.

Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο: Συνεχίζουμε!

Η συνέντευξη Τύπου των πρυτανικών Αρχών του ΔΠΘ στις 22 Φεβρουαρίου ήταν μία έφ' όλης τής ύλης άνασκόπηση τής μέχρι τούδε πορείας του Ίδρυματος και μία ρεαλιστική εκτίμηση τής σημερινής του κατάστασης. Δύσκολα θά μπορούσε να αντιλέξει κανείς στα υπό κ. Σχινά λεχθέντα: Τόσο η κρατική υποχρηματοδότηση, όσο και η πολύπλευρη εθνική ώφελεια πού

προκύπτει από τήν μεγαλύτερη επένδυση και τόν σημαντικότερο έλληνικό θεσμό σή Θράκη είναι άναμφισβήτητες. Θέλουμε όμως να πιστεύουμε ότι και οι δικές μας (πολύ συγκεκριμένες) επισημάνσεις για τά προβλήματα και τήν διαχείριση - πού επαναλάβαμε και διά ζώσης - δέν άδικούν τό ΔΠΘ άλλ' αντίθετως εκφράζουν τήν έγνοια μας γι' αυτό και τήν προκοπή του.

Απόφαση Παπαληγούρα: Δέν εκδίδουμε τόν Ταϊλάν!

Στις 17 Φεβρουαρίου υπογράφηκε, στις 22 γνωστοποιήθηκε και στις 23 ύλοποιήθηκε ή απόφαση του ύπουργου Δικαιοσύνης κ. Αναστάση Παπαληγούρα πού άναμενόταν πολύ καιρό: Ανακοινώθηκε πώς δέν θά έκδοθει στη Γερμανία ό Σινάν Μποζκούρτ (Ταϊλάν)

πού έκρατείτο στις φυλακές Κομοτηνής. Όπως τό κείμενό της αναφέρει, βάρυνε ότι «α) οι συμπληρωματικές έπεξηγήσεις πού υπέβαλε τό εκζητούν κράτος κρίνονται ως μη ικανές να κάμψουν ύπάρχουσες άμφιβολίες προκειμένου να ίκανοποιηθεί τό αίτημά του, β) τό Συμβούλιο του Άρείου Πάγου γνωμοδότησε υπέρ τής έκδοσης του Μποζκούρτ Σινάν μόνο για τήν ήπιότερης ποινικής βαρύτητας αξιόποινη πράξη του έμπρησμού, ενώ άπέρριψε τό αίτημα για τίς δύο σοβαρότερες πράξεις για τίς όποιες εκζητείται και γ) τό κοινό περί δικαίου αίσθημα τής έλληνικής κοινωνίας κατά τής έκδοσης του εκζητουμένου, τό όποιο έχει εκφραστεί από ποικίλους έπίσημους φορείς τής χώρας μας (όργανώσεις, σωματεία και πλήθος βουλευτών)...»

Όντας μάρτυρες υπεράσπισής του στό Έφετείο Θράκης και έπί χρόνια φίλοι του,

είχαμε τή χαρά να συζητήσουμε μαζί του λίγο πριν άναχωρήσει για τήν Άθήνα:

- Ταϊλάν, πώς βλέπεις πιά αυτά πού πέρασες;
- "Ήμουν άθώος και κρατήθηκα παράνομα. Μπορεί σήμερα να μένω έλεύθερος αλλά μία παροιμία λέει «άργή δικαιοσύνη δέν είναι δικαιοσύνη». Νομίζω ότι ήμουν ένα πειραματόζωο στην έφαρμογή του εύρωτρομονόμου.
- **"Εμεινες 11 μήνες στις φυλακές Κομοτηνής. Πώς είδες τήν κατάσταση εκεί;**
- Δέν έχω κανένα παράπονο. Είχα άκούσει ότι οι φυλακές Κομοτηνής είναι από τίς καλύτερες μά κι εγώ ποτέ δέν είχα πρόβλημα. Υπάλληλοι και κρατούμενοι ήταν μαζί μου φιλικόι και εύγενικοί, πολλοί μου δήλωναν τή συμπαράστασή τους μέ κάθε τρόπο. Μάλιστα, όταν τόν Οκτώβριο ξεκίνησα άπεργία πείνας κάποιοι (ποινικοί) προσφέρθηκαν να κάνουν τό ίδιο για συμπαράσταση!
- **"Εζησες στη Γερμανία, στη χώρα πού ζητούσε τήν έκδοσή σου. Τί εικόνα έχεις γι' αυτήν;**
- Δέν είναι εύκολα τά πράγματα εκεί. Ούτε ή λειτουργία όργανώσεων, ούτε ή διοργάνωση εκδηλώσεων, ούτε ακόμα ή άφισκόλληση! Άν π.χ. καταδικάζομαι πώς «σχεδίασα φόνο» κάποιοι - πού ...δέν έγινε - ή προβλεπόμενη ποινή είναι 3,5 χρόνια!
- **Τί άλλο θά ήθελες να προσθέσεις;**
- Θέλω να εύχαριστήσω θερμά όλους όσους μου συμπαραστάθηκαν: φίλους, κόμματα, όργανώσεις, ακόμα και κληρικούς. Παρότι ήμουν ξένος δέν μέ άφησαν μόνο και ή πίεσή τους στό Ύπουργείο Δικαιοσύνης άπέδωσε. Ό άγώνας μας για τά δικαιώματα των λαών τής Τουρκίας συνεχίζεται και καλώ όλους στον άγώνα αυτόν.

ΟΙ ΦΟΡΕΙΣ ΤΗΣ ΡΟΔΟΠΗΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΥ

Οι εκπρόσωποι του λαού της Ροδόπης, μετά τις τελευταίες εξελίξεις συγκεντρωθήκαμε, μετά από πρόσκληση του Νομάρχη Ροδόπης Άρη Γιαννακίδη, στην Κομοτηνή στις 21-2-05 και ομόφωνα συναποφασίσαμε τα ακόλουθα:

1. Επαναβεβαιώνουμε την κάθετη και κατηγορηματική αντίθεσή μας σε οποιαδήποτε επένδυση που σχετίζεται με την εκμετάλλευση, ανόρυξη και επεξεργασία των κοιτασμάτων χρυσού του Νομού Ροδόπης και του Νομού Έβρου. Καταδικάζουμε δε και εκείνα τα, προφανώς κατευθυνόμενα δημοσιεύματα που παρουσιάζουν την περιοχή μας ως επιζητούσα την συγκεκριμένη επένδυση.

2. Η άποψή μας αυτή έχει επαρκώς τεκμηριωθεί επιστημονικά και επικυρωθεί με ομόφωνες αποφάσεις του Νομαρχιακού Συμβουλίου Ροδόπης και Έβρου, όλων των δημοτικών συμβουλίων και των διοικήσεων

των συλλόγων και των φορέων μας.
3. Ζητούμε από την Κυβέρνηση και τον ίδιο τον Πρωθυπουργό να δώσει ένα τέλος στο θέμα για το οποίο η τοπική κοινωνία έχει τελεσίδικα τοποθετηθεί.
4. Απαιτούμε να γίνει σεβαστό το δικαίωμα για μια εναλλακτική ανάπτυξη που θα σέβεται πραγματικά το περιβάλλον και θα αξιοποιεί τον φυσικό πλούτο της.
5. Καλούμε τον λαό της Ροδόπης σε αγωνιστική εγρήγορηση και ετοιμότητα κινητοποίησής του εάν τούτο το έσχατο μέσο κριθεί αναγκαίο. Το ΟΧΙ στο ΧΡΥΣΟ αποτελεί ΝΑΙ στο μέλλον της Ροδόπης.

(Σ.Σ. Πέρα από τό άνωτέρω ψήφισμα, κυκλοφόρησε στις Σάπες και κείμενο μέ ύπογραφές υπέρ του χρυσού. Όμως λίγο πολύ πρόκειται για γνωστούς υπερασπιστές τής επένδυσης και τίποτε δέν δείχνει να διαφοροποιείται στην συνεπή στάση τής τοπικής κοινωνίας ΚΑΤΑ των χρυσοθήρων)

Σχόλια πτερόεντα

Αίσιο τέλος για τήν υπόθεση του μαθητή **Άμέτ Κελές**, στο Ίεροσπουδαστήριο Κομοτηνής, πού γράφαμε τόν περασμένο Σεπτέμβριο: Στις επαναληπτικές εξετάσεις του Φεβρουαρίου ό μαθητής, του οποίου ή πομάκινη καταγωγή έδειχνε ...ποινικό άδίκημα στα μάτια κάποιου διδάσκοντος, πέρασε τήν νέα δοκιμασία και τελείωσε τό σχολείο. Έλπίζουμε να μην συνεχίσει και στο μέλλον να τόν βαραινεί ή φιλελληνική στάση του πατέρα του (έφόσον ζούμε στην Έλλάδα, έ;)

Χωρίς να παίρνουμε όρκο, μάλλον καλά φαίνεται να πηγαίνει ή υπόθεση τής άναφοράς στο δημοτικό συμβούλιο Κομοτηνής για τίς άμερικανόγλωσσες πινακίδες τής πόλης (άρχης γενομένης μέ κείνες των τραπεζών). Τόσο ή άπάντηση του Δήμου όσο και ή συνομιλία μας μέ τόν νομικό του σύμβουλο κ. **Δημοσθένη Τακά**, δείχνουν πώς ή δημοτική Αρχή όντως σκοπεύει να εφαρμόσει τόν νόμο 2946/2001, έφόσον πρό πολλού έξεδόθησαν και οι άπαιτούμενες ΚΥΑ. Θέλουμε να πιστεύουμε ότι είναι όντως «έπί ύψους» ή συγκρότηση των συνεργείων καταγραφής των παραβάσεων αλλά και οι προειδοποιήσεις προς τούς τρεις παραβάτες πού έπεσήμανε (Alphabank, Eurobank, Aspisbank) ή πρό μηνός άναφορά 7 ένεργων πολιτών τής Κομοτηνής. Έννοείται πώς θά περιμένουμε μά και θά πιέσουμε για τήν επιτάχυνση των διαδικασιών - κι όπου χρειαστεί να πούμε τόν καλό (ή και ...κακό) μας λόγο θά τόν πούμε, χωρίς να προσθέσουμε ή να άποκρύψουμε κάτι...

Και κάτι άσχετο: 45%, 35% και 102% (!) ήταν αντίστοιχα οι αύξησης των κερδών των έν λόγω τραπεζών πέρυσι. Μαντέψτε από πού βγήκαν...

Όταν ένας φτωχοδιάβολος κλέψει τίποτε ψιλλολόγια από κανά μαγαζάκι γίνεται θέμα στα ΜΜΕ. Τά «προσωπικά δεδομένα», αυτήν τήν άνώμαλη σύλληψη κάποιου άρρωστημένου έγκεφάλου πού μόνον ως πρόσχημα συγκάλυψης έγκληματών έχει ως τώρα λειτουργήσει, τά θυμούνται κάποιοι όταν είναι να θιχτεί κανένας βολεμένος κώλος (μεταφορικά και κυριολεκτικά). Ρωτάμε: Άν ένας **γιατρός** μικρής πόλης κατηγορηθεί για κατά συρροήν πλαστογράφηση συνταγών έκατομμυρίων σε δεκάδες άσθενείς και εκδιωχθεί από τή θέση του στο ΙΚΑ μετά τήν καταδίκη του και άποδειχθεί στο δικαστήριο όλόκληρη ...οικογενειακή κομπίνα - πρόκληση για τό σύνολο τής κοινωνίας, ή παντελής άπόκρυψη τής ίστορίας αυτής είναι ...καθήκον; Τί λέει άραγε ό Ιατρικός Σύλλογος και τό ΠΕΣΥΠ; Ό γέγονε, γέγονε, δέν βαρύνετε βρέ παιδιά, όλοι μία Στοά είμαστε;

Μέ άφορμή τήν άγανακτισμένη έπιστολή του κ. **Θεοφάνη Δροσίδα** (Άλεξάνδρουπολη) για τήν εκθείαση του Άρη Βελουχιώτη στο φύλλο μας, θά θέλαμε να διευκρινίσουμε: Πρώτον ότι ή δικαίωση ενός άνθρώπου - έστω και του ήγέτη - δέν συνεπάγεται άφεση και των άμαρτιών των «συντρόφων» του. Δεύτερον ότι φυσικά και δέν δικαιολογούμε τήν τότε έγκληματική πολιτική του ΚΚΕ έναντι Βουλγάρων και Σλαβομακεδόνων. Τρίτον ότι αντιλαμβανόμαστε τόν πόνο όσων έζησαν τό τραύμα του Έμφυλίου αλλά θεωρούμε ότι δέν είναι δυνατόν ακόμα και σήμερα εκείνα τά πάθη να συσκοτίζουν τήν κρίση μας για πρόσωπα και καταστάσεις. Άλάθητο δέν διεκδικούμε αλλά ή πεποίθησή μας αυτή είναι.

Η άποκριατική εκδήλωση του Τουρκικού Προξενείου Κομοτηνής ΕΙΜΑΣΤΕ ΟΛΟΙ ΤΟΥΡΚΟΙ!

Όποιος βρέθηκε την Κυριακή 20-2 στο ξενοδοχείο Άρκαδία της Κομοτηνής, είχε την ευκαιρία να δει και να ακούσει από κοντά πράγματα που δεν προοιωνίζονται ήρεμες μέρες για το άμεσο μέλλον της Θράκης. Βρεθήκαμε με τους λιγοστούς Χριστιανούς στη μάζωξη που οργάνωσε το Τουρκικό Προξενείο της πόλης και που συγκέντρωσε στην αίθουσα του προαναφερθέντος ξενοδοχείου περί τους 1200 μουσουλμάνους. Αφορμή για τη σύναξη υπήρξε η θρυλούμενη (άκομη) απόφαση του Άρειου Πάγου για επικύρωση του κλεισίματος της Τουρκικής Ένωσης Ξάνθης (ΤΕΞ): "Έπρεπε ο «τουρκικός λαός» της περιοχής να διατρανώσει την ενότητά του και την αντίθεσή του στις διαφαινόμενες εξελίξεις... Στην εκδήλωση ήταν παρόντες όλοι οι άς ποιμή επώνυμοι μειονοτικοί, από τον Φαίκογλου μέχρι τον Μουσταφά (με την εξαίρεση των βρισκόνταν σε αποστολή εκτός χώρας). Ανθολογήσαμε από το περιβόλι των δηλώσεων κάποιες άτακες και όρισμένα «επιχειρήματα»:

Η και εκδότρια της Γκιουντέμ Χουλιά Έμιν αναφέρθηκε στη δίκη Σιδηρόπουλου στη Φλώρινα και προσπάθησε να εμπνεύσει αισιοδοξία στο ακροατήριο περιγράφοντας την έκβαση της ψευτομακεδονικής υπόθεσης στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Ο Αντνάν Σελήμ από την «Τουρκική Νεολαία Κομοτηνής» εντυπωσίασε με την κλασική του παιδία παραφράζοντας τον Διογένη (ποιός να ήταν αυτός άραγε, κανένας Πρωτοτούρκος μάλλον...): "Όπως εκείνος έφαγε με το φανάρι έναν άνθρωπο, έτσι κι ο κ. Σελήμ ματαιώς «ανάζητε στην Ελλάδα έναν Έλληνα που να πιστεύει στη Δημοκρατία και στα ανθρώπινα δικαιώματα» (Οτοτοτοί!...) Ο πρόεδρος των Τούρκων δασκάλων Σαδίκ Σαλίχ δεν μάζωσε τα λόγια του: «Καθήκον των δασκάλων στα μειονοτικά

σχολεία είναι να μεταδίδουν την τουρκική κουλτούρα». Τελεία. Και περνάμε στο άτομο που κάνει τον μουφτή Κομοτηνής, τον Ίμπραήμ Σερήφ. Το λογίδριό του θα μπορούσε να μπει και στη στήλη «ΤΑ ΤΟΞΙΚΑ» και με το σπαρταριστό του χιούμορ να φάει τη θέση του άμοιρου Δαπέργολα. Μεταξύ άλλων λοιπόν είπε πως «αυτή η συγκέντρωση είναι προς όφελος της Ελλάδας γιατί συμβάλλει στον

Ίμπραήμ Σερήφ, Οζάν Αχμέτογλου, Σαλίχ Σαδίκ, Τσετίν Μάντατζι, Αντνάν Σελήμ, Χουλιά Έμιν

εκδημοκρατισμό της»! Πήγε να άρθρωσει και κάτι σαν αντίλογο σε όσα είπε πρόσφατα ο ύφ. Εξωτερικών Ε. Στυλιανίδης στη νομαρχία Ροδόπης (βλ. προηγούμενο φύλλο) αλλά δεν καταφέραμε να παρακολουθήσουμε την συλλογιστική του. Και μιάς αποτέλεσε με τη ρήση «ή Συνθήκη της Λωζάνης μιλάει για τουρκική μειονότητα»!!! Άντε πές τώρα εσύ να δούμε τι θα πείσι!... Ο εκ των δικηγόρων της ΤΕΞ Όρχάν Χατζημπαρά ανέλαβε να εξηγήσει στο πόπολο τον θαυματουργικό ρόλο του κεμαλισμού (έκσυγχρονισμός του κράτους, εξευρωπαϊσμός της εμφάνισης, καθολική ψήφος, κτλ). Αυτός δηλαδή που αποκαλείται μαζικά από τον άπλο Τούρκο «πουτάνας γιούς» (όροστοπο τσοτζούκ) δεν ήταν και τόσο κακός όσο λένε όρισμένοι στην Τουρκία, στην Ελλάδα και στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Και με

περισσό θράσος αποτόλμησε αντιπαραβολή της μουσουλμανικής μειονότητας στην ελληνική Θράκη με την δική μας στην Κωνσταντινούπολη: «Η μειονότητα της Πόλης, σε όλα τα ιδρύματά της έχει τον όρο Ρούμ που προέρχεται από το Ρωμίο. Αυτό δείχνει ότι η τουρκική κυβέρνηση σέβεται την καταγωγή της μειονότητας εκεί, κι έναντι αυτού αποτελεί ντροπή εκ μέρους της Ελλάδας ή άρνηση της δικής μας εθνικής ταυτότητας. Αυτό δείχνει τον σεβασμό της Ελλάδας στα ανθρώπινα δικαιώματα... Ξέρετε λένε, ότι η γυναίκα του Καίσαρα δεν πρέπει μόνο να είναι τίμια αλλά και να φαίνεται τίμια. Στην περίπτωση μας η Ελλάδα ούτε είναι τίμια ούτε φαίνεται τίμια»!!!

Γιά όποιον δεν γνωρίζει πρόσωπα και πράγματα στη Θράκη, και τα προσεγγίζει με μιά καλόπιστη κι αυτοκριτική διάθεση, δεν ξέρουμε τα παραπάνω πώς ακούγονται. Γιά μιάς ωστόσο είναι σαφές: Πέρα από το λογικό αίτημα των μειονοτικών να σταματήσει η διπλοπροσωπία των τοπικών πολιτευτών απέναντί τους (να βγούν και να τοποθετηθούν δημοσίως, συμφωνούμε απολύτως!), όλα τ' άλλα ήταν μιά πρόστυχη πρόκληση στη λογική και στο περί δικαίου αίσθημά μας. Οί κραυγές σαν του Χατζημπαρά Τουρκές περί «κατάληψης της Έγνατίας» για να δημοσιοποιηθεί το πρόβλημα συνάδουν με τα γρυλλίσματα πώς «φτάνει με τα λόγια, είναι καιρός για δράση». Και γιατί δηλαδή όχι κάτι δυναμικότερο; Ξέρουν αυτοί από τέτοια, τα ζήσαμε πρό 15ετίας...

Ένα άλλο στοιχείο αξιο μνείας ήταν οί προκηρύξεις των μειονοτικών σωματείων που συντάσσονταν με την διεκδίκηση της ΤΕΞ. Και δεν μιλάμε μόνο για τους γνωστούς πράκτορες αλλά και για κάτι νέα φυντάνια που από καιρό επισημάνανε: Τι δουλειά έχει ο σύλλογος φίλων της Γαλατά Σαράι ή της Φενέρ Μπαχτσέ να διεκδικεί πολιτικά και εθνικά ζητήματα; Προφανώς υπακούουν άπλως σε έντολες. Το ίδιο ισχύει και για τον σύλλογο -

φάντασμα των μειονοτικών «καλλιτεχνών» (!) Όσο για τον σύλλογο της ...Καλκάντζας, έ, την δική τους τουρκική καταγωγή κανένας δεν την άμφισβητεί, άλλοι μόνο...

Η μελοδραματική τελετή έκλεισε με ενός λεπτού σιγή για τους Τούρκους που ...πέσαν θύματα στη Θράκη! Ποιούς έννοοσαν δεν άνεφεραν - προφανώς γιατί δεν υπάρχει κανένας - χρειάζεται όμως κάτι ήρωικό όταν

Οί τρεις συνήγοροι της Τ.Ε.Ξ.

καλείς σε άγώνες περί όνου σκιάς. Κλείνουμε με μιά χαρακτηριστική λεπτομέρεια: Στο ίδιο ξενοδοχείο, την ίδια ώρα αλλά σε άλλη αίθουσα γινόταν ...μαπαλταφάν. Έτσι, πέρα από τα αυτοκίνητα που ξεφόρτωναν σωρηδόν άντρες έμπλεους φουρκισμένου τουρκισμού, υπήρχαν και άλλα τόσα με καλοντυμένες κυρίες που, άγνωνώντας την παράλληλη σύναξη, κοιτούσαν άπορημένες και συνόδευαν τά μασκαρεμένα παιδάκια τους στον άποκριατικό χορό (μάλιστα κάποιες μπερδεύονταν και με τό που μπαίνανε στη λάθος αίθουσα φεύγαν άρον άρον!). Ήταν μιά θαυμάσια έκφραση των παράλληλων κόσμων της περιοχής μας: Η μισή κοινωνία ζει την ζωή της σαν να ζει όπουδήποτε στην σύγχρονη, καταναλωτική και άπθηνικοποιημένη Ελλάδα, και η άλλη μισή είναι έν δύναμη σε κατάσταση εθνικιστικού παροξυσμού. Έλπίζουμε να μίν χρειαστεί και δεύτερο συμβάν τύπου Έχίνου - ή και χειρότερο - για να ζυπήσουμε. Πάντως δεν θά στοιχηματίσαμε κιόλας...

K.K.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΟΜΑΚΟΥΣ ΤΩΡΑ!

Μία προσωπική πρωτοβουλία του ΕΠΑΘίτη δασκάλου Ριτβάν Καραχότζα, του πρώτου Πομάκου που κατέγραψε την μητρική του γλώσσα, στάθηκε άφορμή για τίς κάτωθι άράδες: Απογοητευμένος από τό χαμηλό επίπεδο και τίς προδιαγραφές των μειονοτικών σχολείων της περιοχής του - ο Ριτβάν ζει στο Ροσούλιο της όρεινης Ξάνθης - κατέθεσε στις 7 Φεβρουαρίου 2005 στην Διεύθυνση Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης του νομού αίτημα για ίδρυση δημόσιου ελληνικού σχολείου όπου θά μπορούσαν να φοιτήσουν τά παιδιά του. Και περιγράφοντας τό διευκρινίζει ότι θά μπορούσε να δημιουργηθεί ένα δημόσιο σχολείο όπου τό μάθημα των Θρησκευτικών θά άφορα τό Κοράνι και στό οποίο θά υπάρχει ή δυνατότητα εκμάθησης τουρκικών, ως ξένης γλώσσας, για όποιον θά ένδιαφερότανε. Πρόκειται για μιά ιδέα που κι έμεις άλλοτε γράφαμε και εξακολουθαύμε ν' άπορούμε γιατί δεν συζητείται καν (παρότι πρό ήμερών ή ύπουργός Παιδείας στην ΕΠ μιλησε θετικά για την διδασκαλία του Κορανίου στα ύπάρχοντα δημόσια σχολεία της Θράκης, στα όποια φοιτούν μουσουλμάνοι μαθητές).

Στό σημείο αυτό πρέπει να υπενθυμίσουμε την εκπαιδευτική κατάσταση στα Πομακοχώρια, ειδικά της όρεινης Ξάνθης: Πρέπει να είναι μοναδικό φαινόμενο, τουλάχιστον για τά ευρωπαϊκά δεδομένα, ένα κράτος να μίν προσφέρει δημόσια στοιχειώδη Εκπαίδευση - ούτε καν ως έπιλογή! - σε μιά περιοχή δεκάδων χωριών με χιλιάδων κατοίκους. Σε όλόκληρη την βορείως της Ξάνθης Ελλάδα μπορεί να ιδρύθηκαν 3-4 σχολεία Μέσης Εκπαίδευσης και τά τελευταία μόλις χρόνια μερικά νηπιαγωγεία (προσπερνάμε τίς άθλιες συνθήκες στέγασης τους, άφού μιάς διαβεβαίωσαν πώς όσονούπω θά αλλάζουν), όμως πουθενά δεν ύπάρχει ο άπαραίτητος ένδιάμεσος εκπαιδευτικός κρίκος των δύο, τά δημοτικά σχολεία. Όλοι οί γονείς είναι ύποχρεωμένοι εκ των πραγμάτων να τά στείλουν στα μειονοτικά σχολεία, όπου θά διδάσκονται και τά μισά σχεδόν μαθήματά τους

στα ...τουρκικά. Και πώς μπορεί να μεταβάλει ένας γονιός αυτήν την καταδικαστική για τή μόρφωση του παιδιού του συνθήκη, συνθήκη που βεβαίως δεν ύπάρχει για τους μουσουλμάνους κατοίκους των πόλεων; Νά τό πηγαίνουμε τον ίδιο στο σχολείο καθημερινά, διανύοντας άποστάσεις δεκάδων χιλιομέτρων! Ύπάρχουν σήμερα δεκάδες γονείς που κατεβαίνουν τό πρωί στην Ξάνθη για να πάνε τό παιδί τους στο σχολείο. Έπιστρέφουν και ξανακατεβαίνουν τό μεσημέρι να τό πάρουν, προσπαθώντας ένδιάμεσα να κανονίσουν τίς δουλειές τους. Μεταξύ δέ των γονέων αυτών είναι άκομη και ΕΠΑΘίτες δάσκαλοι μειονοτικών σχολείων (ο Ριτβάν δεν είναι ο μόνος, είναι άπλως ο μόνος τολμηρός) που προτιμούν αυτήν την ταλαιπωρία από τό να στείλουν τά παιδιά τους στα σχολεία όπου οί ίδιοι διδάσκουν!

Όσο κι αν ακούγεται έξωφρενικό, τό πρόβλημα όφειλεται σε μιάς, στην ελληνική πλευρά. Άλλοτε με έπίκληση διαφόρων προσχηματικών δικαιολογιών κι άλλοτε με την άδιαφορία των άρμοδίων, διακινείται μιά κατάσταση που ούδόλως μιάς τιμιά ως πολιτεία. Μπορεί κάποιος να ποντάρουν στην εύνοια του Τουρκικού Προξενείου και να μίν θήγουν τό ζήτημα (γιατί δήθεν έκλεισε με την Συνθήκη της Λωζάνης). Μπορεί κάποιος άλλοι να τρομάζουν στη σκέψη πώς θά γίνει φασαρία για την όποια θά κληθούν να δώσουν λύσεις. Όμως τό πράγμα είναι πολύ σοβαρό για να αφήνεται σε ψηφωθήρες και ύπαλληλίσκους. Αν όντως ύπάρχει Κράτος - και ξέρουμε ότι ύπάρχουν σοβαροί κι εύαίσθητοι άνθρωποι σ' αυτό - όφειλε να προχωρήσει στην κατεύθυνση της αίτησης Καραχότζα τό ταχύτερο δυνατόν. Τέλος, να σημειώσουμε ότι τό ίδιο πρόβλημα αντιμετώπιζον και οί ύπολοιποι μουσουλμάνοι χωριές, των Τούρκων συμπεριλαμβανομένων. Κι αυτό βλέπουν τίς πολιτικές κεφαλές τους να στέλνουν τά παιδιά τους σε δημόσια σχολεία (ένώ ταυτόχρονα άπαγορεύουν στους άλλους τό ίδιο πράγμα) και αντιλαμβάνονται τί συμβαίνει. Δυστυχώς όμως ή πολιτική τους χειραγώγηση δεν έπιτρέπει σε πρωτοβουλίες με τέτοια κατεύθυνση να άνθίσουν στον χώρο τους. Έλπίζουμε όμως για τό μέλλον...

ΤΑ ΤΟΞΙΚΑ

Συνέχεια από τή σελίδα 8

Και ως τέτοιο συνώνυμο να τό πιάνουν επανειλημμένα και στο στόμα τους ο κάθε προκατελημμένος και έμμανής Καρατζαφέρης (σε χυδαία και άποκτηνωμένα «έκκεντρικά» talk ζώου), ο κάθε χάσκαξ πατσαβουροκεφτές (στην περιοδική του, ψυχαγωγική της πλέμπας, δευτεράτικη «Φ-ΟΛΑ») ή ο κάθε ξεπεσμένος καφροδιασκεδαστής Χαζόπουλος (να ύποθέσω συνεπώς ότι μάλλον τά έχουμε κόψει τά άγοράκια, μιά κι άποφασίσαμε να γίνουμε τιμητές των άλλων επί της ίδιας έπακριβώς έκτροπής;). Ός εκ τούτου, οί πάνσοφες λαϊκές παροιμίες για τους μούτσους που γίνανε καπεταναίοι και για τίς μύγες που έβγαλαν κ... κι έχσαν τον κόσμο όλο, επανέρχονται για μιά άκομη φορά με δραματική ένάργεια στο προσκήνιο...

Και πέραν όμως του κλήρου γενικά, νιώθω πλέον ύποχρεωμένος άκομη και για τον ίδιο τον Αρχιεπίσκοπο να καταθέσω εδώ λίγους ύπερασπιστικούς λόγους, παρότι υπό άλλες βεβαίως συνθήκες ούδεμία τέτοια πρόθεση θά είχα! Τώρα όμως νιώθω έτσι, έπειδή άκριβώς βλέπω ότι ο πόλεμος όφειλεται σε βαθύτερους λόγους και όχι τόσο στα προσωπικά του άνομήματα. Έπειδή άκομη βλέπω ότι ή κριτική που του άσκειται δεν είναι τόσο για τά όσα μετά βεβαιότητα έχει διαπράξει, όσο κυρίως για μιά σκοτεινή κι άδιευκρίνιστη ύπόθεση (Βαβύλης), στην όποια έμπλέκονται τόσα πολιτικά συμφέροντα, τόσο παρακράτος, τόση ΚΥΠ, CIA, Μοσάντ και λοιπό κακό συναπάντημα, που άκομη κι αν υπήρχαν άκλόνητες άποδείξεις για την άνάμιξη του Χριστόδουλου (που βεβαίως ΔΕΝ ύπάρχουν) και πάλι θά ήταν βλακωδώς άφελές να την άποδώσεις σε έναν μόνον άνθρωπο. Και έπειδή, τέλος, βλέπω και ποιοί είναι αυτοί (άπαξάπαντες σεσημασμένοι εδώ και πολλά χρόνια έκκλησιομάχοι) από τους όποιους διεξάγεται κυρίως ή έπίθεση: από τον γιαλαντζι ιδεολογίας πολιτικό πολτό των

Δαμνακοκουναλάκηδων (των όποιων τό άνθελληνικό κόμπλεξ έχει πλέον ξεπεράσει από καιρό τά όρια της άπλης γελοιότητας) ή τον σκανδαλομεγαλοεργοστασιάρχη Μάκη με τίς θεοσκότεινες διασυνδέσεις (ο ίδιος άλλωστε άποκάλυψε προχτές στον ΑΝΤ1 ότι έχει κασέτες που πήρε απ' τίς μυστικές ύπηρεσίες, χωρίς φυσικά ο συνομιλητής του να διανοηθεί καν να τον ρωτήσει τό προφανές, από πού κι ως πού δηλαδή ή τοιαύτη - έμμέσως πλην σαφώς όμολογούμενη - τακιμιά με τους ΚΥΠατζήδες), έως την ήγετική ομάδα του εκσυγχρονιστικού πασοκοσούργελο με προεξάρχοντα βεβαίως τον θλιβερό ύπουργό των Ύμίων και delivery boy του Ότζαλάν (που άντι να περιφέρεται πάλι χύδην στα κανάλια ως έν σαρκί περιπολούσα ήχορρύπανση, θά έπρεπε κανονικά, αν υπήρχε δηλαδή στοιχειώδης πολιτική τσίπα σ' αυτόν τον τόπο, να ντρέπεται να βγει απ' τό σπίτι του άκομη και για τσιγάρα!) Έ, με όλους αυτούς, είναι μετά να μίν υπερασπίζομαι άκομη και τον Χριστόδουλο; Έδώ έγω κοντεύω μέχρι να τον αγαπήσω κιόλας!

Καιρός λοιπόν να τελειώνουμε όριστικά μ' αυτό τό θέμα! Ο Αρχιεπίσκοπος ίσως να είναι έννοχος, και κατά συνέπειαν ύπόλογος, για πολλά: Γιά έκκοσμίκευση, για έκλογομαγειρέματα, για φραξιονισμό, για παποκαισαρισμό, για έκτροπή από τό όρθό δόγμα. Αν είναι όμως να φύγει, πρέπει να φύγει γι' αυτά. Όχι έπειδή άπλως τυγχάνει πληθωρική προσωπικότητα ή εξαιτίας θολών ιστοριών με κατασκόπους (και λοιπές άγριες άρκουδες), για τίς όποιες την πλήρη άλήθεια προφανώς ποτέ δεν θά τη μάθουμε. Και φυσικά όχι έπειδή έτσι τό θέλουνε ο Κουλούρης κι ο Κουναλάκης...

Ο ΕΞ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ

Όχι στην υποκουλτούρα της δημοσιογραφίας

Η Ελλάδα τον τελευταίο καιρό έχει επείγουσα ανάγκη από ήρεμο πολιτικό κλίμα δεδομένου ότι διερχόμαστε περίοδο κατά την οποία εκτός των άλλων συντελούνται και διεθνείς ζυμώσεις που έγκυμονούν αποφάσεις επί ευρωπαϊκών θεμάτων αλλά και ρυθμίσεις στα Βαλκάνια που ενδιαφέρουν άμεσα και τη χώρα μας.

Εξυπακούεται ότι δεν μπορεί να συνεχίζεται μονόπλευρα αυτός ο βομβαρδισμός της κοινής γνώμης με υπαρκτά είτε κατασκευασμένα σκάνδαλα της Εκκλησίας και άκολουθως να επισκιάζονται τα ζωτικά προβλήματα του ελληνικού λαού και του ελληνικού έθνους.

Δεν είναι δυνατόν να εμφανίζεται για παράδειγμα κάποιος Σπύρος Καρατζαφέρης διεκδικώντας την πρωτοβουλία των «άποκαλύψεων» συνεπικυρούμενος από «θεολόγους», «ηθικολόγους», κλπ που όλοι παριστάνουν τον νομοθέτη αλλά και συμπράττουν στη διέγερση του θρησκευτικού συναισθήματος, ίκανο να συμπαρασύρει τις θρησκευόμενες μάζες σε μαζική ύστερία.

Είναι στις αρμοδιότητες του υπουργού Δικαιοσύνης, νομίζουμε, έφροσον παραβιάζεται πλέον το Σύνταγμα (άρθρο 14, παρ. 3) να κινητοποιήσει τους εισαγγελέεις οι οποίοι

άλλοτε διυλίζουν τον κώνωπα και τώρα που ξεφτιλίζεται η Ελλάδα και γελάει σε βάρος μας ή ανθρωπότητα, καταπίνουν την κάμηλο. Είναι καιρός να έρουν από που προέρχονται αυτές οι περιήρημες κασέτες και οι κρυφές κάμερες που, εκτός των άλλων, παραβιάζουν και τον ιδιωτικό βίο του Έλληνα πολίτη.

Προσωπικά μπορεί να μην πιστεύουμε στα δόγματα αλλά αυτά τα θέματα δεν τα λύνει η προπαγάνδα, οι κομματικοί μηχανισμοί ή οι προβοκάτορες ούτε κι ο Στάλιν μπόρεσε με τη βία. Η έπιρροή τους περιορίζεται με την εξέλιξη της επιστήμης.

Εάν επί Κατοχής, όπως είναι γνωστό, ο κληρός δεν ήταν στή συντριπτική του πλειοψηφία ολόμυχα στο πλευρό της Έθνικης Αντίστασης, θά ήταν πρόβλημα για την τελευταία ή εκπλήρωση της αποστολής της. Για όσους δεν γνωρίζουν, πνευματικός άρχηγός της ήταν ο Μητροπολίτης Κοζάνης Ίωακείμ, τον οποίον καθαίρεσαν και άφησε την τελευταία του πνοή στην εξορία για τα ΕΑΜικά ιδανικά. Και είναι προς τιμήν του Αρχιεπισκόπου Χριστόδουλου που άποκατέστησε τη μνήμη του και τον τοποθέτησε στο πάνθεον των Μητροπολιτών της Ελληνικής Εκκλησίας.

**Γιώργος Μανδίκος, Αντιστασιακός,
Πρόεδρος του Πανελληνίου Συλόγου
Αναπήρων Δ.Σ.Ε.**

ΣΤΟ ΠΛΕΥΡΟ ΤΗΣ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΗΣ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗΣ!

Ο Κώστας Βαμβακάς, μέλος του Δ.Σ. της ΟΛΜΕ, επισκέφθηκε την κατεχόμενη Παλαιστίνη την περίοδο των Παλαιστινιακών εκλογών. Ήταν ένα από τα 38 άτομα της αντιπροσωπείας κοινωνικών, συνδικαλιστικών και πολιτικών οργανώσεων που ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα της Παλαιστινιακής Αρχής να παρευρεθούν στα Κατεχόμενα ως διεθνείς παρατηρητές. Ός εκπρόσωπος της ΟΛΜΕ είχε αναλάβει το καθήκον να παραδώσει 17.000 ευρώ για την άνεγερση νηπιαγωγείου στη Λωρίδα της Γάζας, μία από τις πλέον χειμαζόμενες περιοχές του πλανήτη. Ήταν χρήματα των μαθητών μας που ανταποκρίθηκαν στην καμπάνια της ΟΛΜΕ «ένα ευρώ για την Παλαιστίνη». Τα χρήματα παραδόθηκαν σε μιά ανεξάρτητη γυναικεία οργάνωση της Γάζας, με την έπωνυμία AL NAZDA. Έπίσης, άλλα 8.000 ευρώ δόθηκαν από δήμους, οργανώσεις και άτομα. Η ΟΛΜΕ παρακολουθεί την εξέλιξη των εργασιών και θά ανταποκριθεί και σε μελλοντικές ανάγκες των μαθητών του σχολείου.

Την Κυριακή 9 του Γενάρη στην Παλαιστίνη διενεργούνταν προεδρικές εκλογές. Ήταν οι δεύτερες εκλογές στην Κατεχόμενη από το Ίσραήλ Παλαιστίνη μετά τη Συμφωνία του Καΐρου (1994) που προέβλεπε περιορισμένη αυτόνομια στη Γάζα και στην Ίεριχ. Οι εκλογές γίνονταν σε μιά ιδιαίτερα δύσκολη περίοδο για τους Παλαιστίνιους, ίσως με τον άρνητικότερο από κάθε άλλη φορά παγκόσμιο συσχετισμό δύναμης, την άπιστευτα ανεξέλεγκτη άγριότητα των Ίσραηλινών, καθώς και τον θάνατο του μεγαλύτερου ήγέτη του Παλαιστινιακού Λαού, του Πάσερ Άραφάτ. Συνολικά 1000 άτομα απ' όλον τον κόσμο ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα της Παλαιστινιακής Αρχής να παρευρεθούν ως διεθνείς παρατηρητές στις εκλογές. Η Έλληνική αποστολή με 38 άτομα ήταν η μεγαλύτερη διεθνής αντιπροσωπεία.

Είναι υπερβολικά δύσκολο μετά από ένα ταξίδι έντονα συναισθηματικά φορτισμένο, με τόσο σκληρές προσλαμβάνουσες, να μεταφέρεις σ' ένα κείμενο έμπειρίες και συμπεράσματα. Ίδιαίτερα όταν οι εικόνες και οι ειδήσεις που έχουμε, φιλτραρισμένες από τα δυτικά μέσα ενημέρωσης, απέχουν πολύ από την πραγματικότητα.

Η άποστολή μας κατέλυσε στην Ανατολική Ίερουσαλήμ. Μιά πανέμορφη πόλη βγαλμένη μέσα από τα ιερά κείμενα 2000 και πλέον χρόνων όλων των σύγχρονων μονοθεϊστικών θρησκειών. Σε μιά έκταση μερικόν στρεμμάτων βρίσκονται οι ιεροί τόποι του Ιουδαϊσμού (Τείχος

των Δακρύων), του Χριστιανισμού (Ναός της Αναστάσεως) και του Μουσουλμανισμού (τζαμί Άλ Άκσα). Από μόνο του τό συγκρατημένο γεγονός είναι μιά πρόκληση για κοινή συνύπαρξη αλλά και για πόλεμο μέχρις άφανιμου. Φευ, υπάρχουν τα συμφέροντα

Τό Τείχος του σύγχρονου Άπαρτχάιντ

των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων, τό στρατηγικό της θέσης. Όμως τό δράμα της Παλαιστίνης δεν μπορεί να εξηγηθεί ανεξάρτητα και χωρίς να λάβουμε υπ' όψη τον Σιωνισμό ως μιά αντιδραστική, σωβινιστική, έθνικιστική πρακτική που συμπυκνώνεται στη θεωρία του μεγάλου Ίσραήλ. Ο Σιωνισμός άποτελεί έπίσημη κρατική ιδεολογία στο Ίσραήλ και στην ουσία είναι προέκταση και συμπλήρωμα του ιμπεριαλισμού στην περιοχή.

Πρώτη έπαφή με τό Τείχος

Τό πρωί της πρώτης ημέρας μιά όλιγομελής ομάδα της άποστολής ξεκινάει για τή Ραμάλα, έδρα της Παλαιστινιακής Αρχής για να παραλάβει τις διαπιστεύσεις των Έλλήνων παρατηρητών. Στο σημείο έλέγχου για να μπούμε στη Ραμάλα αντικρύζουμε για πρώτη φορά τό Τείχος. Μιά γροθιά στο στομάχι, ή όργη μās κυριεύει. Τό Τείχος του Άπαρτχάιντ του 21ου αιώνα στην Κατεχόμενη Δυτική Όχθη ξεκίνησε τον Ιούνιο του 2002 και περικυκλώνει τις κατοικημένες περιοχές φυλακίζοντας τους Παλαιστίνιους. Τό Τείχος μήκους 350 χλμ (μέχρι στιγμής) και ύψους περίπου 10 μέτρα, στην τελική του μορφή θά φτάσει τά 900 χλμ. Δεν χωρίζει τό Ίσραήλ από την Παλαιστίνη αλλά αυθαίρετα εισέρχεται στα παλαιστινιακά έδαφη καταπατώντας τις πιο εύφορες περιοχές, παίρνοντας τό 40% των έδαφών που ό ΟΗΕ τό 1967 έδωσε στους Παλαιστίνιους. Εν τέλει τό Τείχος χώρισε τις καρδιές των ανθρώπων και ξεσκέπασε την ύποκρισία του δυτικού κόσμου που μόλις λίγα χρόνια πριν πανηγύριζε την πτώση του Τείχους του Βερολίνου.

Χωριό του Τείχους

Η έπίσκεψη στο Άμπου Ντίς ένα χωριό βόρεια της Ίερουσαλήμ μās έκανε μάρτυρες ενός ασύλληπτου και μοναδικού αίσχους. Τό Τείχος πέρασε μέσα από τις αυλές των σπιτιών, ύποχρεώνονται 800 οικογένειες να

Tsunami Childcare στην Ταϊλάνδη Αντιγραφειοκρατική άμεση βοήθεια

Ενάμιση μήνα μετά την βιβλική φυσική καταστροφή, αρχίζει να φτάνει σιγά-σιγά κάποια συνδρομή από τα μεγαλεπήβολα σχέδια βοήθειας. Χάρη στα κρατικά σχέδια βοήθειας αλλά και την υποστήριξη πολλών ΜΚΟ μπορούν να ξαναχτιστούν τα γκρεμισμένα σχολεία, νοσοκομεία, ναοί και χωριά ολόκληρα.

Μέχρι όμως να γίνουν αυτά, πολλοί άνθρωποι περνούν μια δυσάρεστη περίοδο αναμονής, θλίψης και ανασφάλειας. Στιβαγμένοι σε στρατόπεδα βοήθειας περιμένουν την στιγμή που θα μπορέσουν να επιστρέψουν εκεί που πέρασαν όλη τους τη ζωή μέχρι τώρα: Για παράδειγμα σε ένα από τα ψαροχώρια του νησιού Koh Pra Thong. Η άμεση βοήθεια παραμένει απαραίτητη. Λόγω των περιορισμένων δυνατοτήτων διανοκτέρευσης, το νησί Koh Pra Thong έμεινε μέχρι σήμερα σχετικά ανέγγιχτο από τον μαζικό τουρισμό. Το νησί όμως, που βρίσκεται μερικά χιλιόμετρα βόρεια της ακτής Khao Lak, δεν μπόρεσε να γλυτώσει από την μανία των παλιρροϊκών κυμάτων. Και εδώ τα κύματα άφησαν πίσω τους καταστροφή και δυστυχία: Από τέσσερα ψαροχώρια έμεινε μόνο ένα, ενώ περίπου 10% του πληθυσμού έχασε τη ζωή του. Η Ελβετία υποσχέθηκε κρατική βοήθεια στο νησί, με την οποία θα ξαναχτιστούν τα χωριά. Μέχρι

όμως να υλοποιηθούν αυτές οι υποσχέσεις, το νησί χρειάζεται άμεση, αντιγραφειοκρατική βοήθεια.

Εδώ και ένα μήνα ο Γερμανός φίλος Gero Hilger (που μέχρι πριν το τσουνάμι διατηρούσε με την Ταϊλανδέζα γυναίκα του -που την έχασε στο τσουνάμι - ένα μικρό γραφείο οικοτουρισμού στην περιοχή) προσπαθεί να βοηθήσει τους ανθρώπους της περιοχής με το σχέδιο „Tsunami-Childcare“. Με μικρά ποσά από ενισχύσεις βοηθάει κυρίως παιδιά και οικογένειες, προσφέροντας άμεση βοήθεια. Ζώντας στην περιοχή εδώ και δέκα χρόνια, έχει πολύ καλή γνώση των αναγκών των κατοίκων και καλές επαφές με κοινοτάρχες, δάσκαλους και άλλους ανθρώπους της περιοχής. Στην προσπάθειά του τον βοηθάει με την εμπειρία της η Patricia Kerr, που έχει δουλέψει χρόνια με ορφανά παιδιά από το Μπαγκλαντές. Μέχρι στιγμής έχει μαζέψει 1.200 Ευρώ από μικρές ενισχύσεις φίλων από την Ευρώπη. Όπως μας είπε από το τηλέφωνο, αυτά τα μικρά ποσά, αν και σε επίπεδο κοινωνίας δεν κάνουν ίσως μεγάλη διαφορά, σε ανθρώπινο επίπεδο προσφέρουν μεγάλη ανακούφιση. Όποιοι φίλοι μπορούν να βοηθήσουν, τα στοιχεία είναι διαθέσιμα: Λογαριασμός Βοήθειας: Kasikorn Bank, Office Takua Pa, Mr. Gero Hilger «child care», Αριθμός Λογαριασμού: : 190-2-22425-0 SWIFT: KASITHBK. Πληροφορίες: Gero Hilger, τηλέφωνο 0066 1 895 53 74, e-mail: gerochildcare1@hotmail.co.uk

τό έγκαταλείφουν και να αναζητήσουν στα περίχωρα της Ίερουσαλήμ κάποια δουλειά ή άπλως έναν καλό λόγο για να υπάρχουν. Σάββατο πρωί και γινόμαστε μάρτυρες του δράματος μιάς οικογένειας που ό πατέρας βουρκομένος παίρνει στην άγκαλιά του τα

τρία παιδιά του, που τά βλέπει κάθε Σάββατο. Τό Τείχος έφερε τό σπίτι του μέσα στο Ίσραήλ και αυτός με την πορτοκαλί ταυτότητα που διαθέτει δεν έχει δικαίωμα να εισέλθει σ' αυτό. Η γυναίκα του διαθέτει μπλε ταυτότητα και συνεχίζει να ζει στο σπίτι τους με τά παιδιά τους για να εργάζεται στο Ίσραήλ. Η οικογένεια βρίσκεται μαζί μόνο κάθε Σάββατο.

Έπίσκεψη στη Λωρίδα της Γάζας
Μιά λωρίδα γής 40 χλμ επί 10 χλμ, στην οποία έχουν στοιβαχτεί

1.300.000 Παλαιστίνιοι και 6.000 Ίσραηλινοί έποικοι που κλέβουν κάθε κομμάτι εύφορης γής, κάθε πηγή νερού, έλέγχουν την ηλεκτρική ένεργεια και κόβουν τις μεγάλες όδικές άρτηρίες κατά βούληση. Η πρώτη αυθόρμητη σκέψη μας «είμαστε όλοι τρομοκράτες» γιατί άκομη θέλουμε να λεγόμαστε άνθρωποι, γιατί αυτό διδαχθήκαμε στα σχολεία μας, γιατί οι πατεράδες μας πολέμησαν τον ναζισμό, γιατί γιατί έκατοντάδες Έλληνες βοήθησαν έβραϊκές οικογένειες να σωθούν από τά στρατόπεδα του Άουσβιτς και του Νταχάου. Τρισήμιση ώρες αναμονής, σπάσιμο νεύρων, ειρωνικά και έχθρικά βλέμματα

20χρονων Ίσραηλινών στρατιωτών γιατί έπισκεπτόμαστε τους Παλαιστίνιους, τους φυλακισμένους στο μεγάλο στρατόπεδο συγκέντρωσης που λέγεται Λωρίδα της Γάζας!

Περνάμε στην περιοχή των Παλαιστίνιων. Πρώτη εικόνα: ένα ίσοπεδαμένο χωριό για να έλέγχεται καλύτερα ή περιοχή. Ταξί με λευκές σημαίες μās μεταφέρει για 500 μέτρα όπου μās περιμένει τό λεωφορείο μας. Δεύτερη εικόνα: σφιγμένα πρόσωπα Παλαιστίνιων που μόλις άκούει πώς είμαστε Έλληνες ένα τεράστιο χαμόγελο ζωγραφίζεται στα πρόσωπά τους. Τρίτη εικόνα: πιτσιρίκια μās κύκλωσαν στον προσφυγικό καταυλισμό της Τζαμαλίγια, κάνοντας τό σήμα της νίκης και φωνάζοντας συνθήματα ύπερ της Παλαιστίνης και κατά του Ίσραήλ. Τέταρτη εικόνα: τό πούλιαν που μās μεταφέρει στα έκλογικά τμήματα σταματά άναμεσα στα γκρεμισμένα σπίτια που λίγες μέρες πριν είχαν ίσοπεδώσει οι Ίσραηλινοί. Δεκάδες Παλαιστίνιοι καθαρίζουν τά μάζα για να ξαναχτίσουν τά σπίτια τους. Όπως μās

είπαν με όργη, θά συνεχίσουν να ξαναχτίζουν τά σπίτια τους μέχρι να τους εξοντώσουν όλοι.

Πέμπτη εικόνα: ένα παλικαράκι γύρω στα 15 μās πλησιάζει και μās ρωτάει με θράσος «γιατί στην Ευρώπη μās θεωρείτε τρομοκράτες όσους άνηκόουμε στη Χαμάς;» Έκτη εικόνα: έπισκεπτόμαστε ένα λύκειο που είναι έκλογικό κέντρο. Τουλάχιστον 15 μεγάλες φωτογραφίες μαθητών κοσμούν τό προαύλιο του σχολείου που δεν έχει να ζηλέψει τίποτε από ένα δικό μας σχολείο. Ρωτάμε γιατί έχουν τις φωτογραφίες αυτές των παιδιών. Η άπάντηση ένα χαστούκι: «είναι μάρτυρες, τους σκότωσαν οι Ίσραηλινοί στρατιώτες, κάθε σχολείο έχει τους μάρτυρές του». Έβδομη εικόνα: άνδρες και γυναίκες περιμένουν ύπομονετικά να ψηφίσουν σε μιά άψογη έκλογική διαδικασία. Όλοι έλπίζουν μετά τις εκλογές τά πράγματα να είναι καλύτερα αλλά συμπληρώνουν ότι τίποτα δεν εξαρτάται από αυτούς αλλά από τό ίδιο τό Ίσραήλ και την «πολιτισμένη» Δύση.

Άντι έπιλόγω

Όταν συνομιλείς με μιά μάνα τριών παιδιών που οι στρατιώτες συλλαμβάνουν τον άντρα της με την κατηγορία του έφευρέτη των έκρηγνυόμενων ζωνών και του «ρίχουν» 67 χρόνια φυλακής, την ώρα που οι μπουλντόζες καταδαφίζουν τό σπίτι της, τότε σιωπάς...

Όταν αντικρύξεις σπασμένα χέρια παιδιών από τή μανία των σιωνιστών, τότε σιωπάς. Όταν τό Τείχος που σύντομα θά γίνει 900 χλμ κόβει στη μέση χωριά, λόφους, ζωές, οικογένειες, τρώγοντας τό 40% της ρημαγμένης Παλαιστινιακής γής, τότε έξεγείρεσαι. Όταν τά παιδιά στις αυλές των σχολείων σήκωσαν τά ξύλινα όπλα τους φωνάζοντας «Φαλούτζα -

Στό μέσον πίσω ό γράφων, περιστοιχισμένος από μέλη της άποστολής και παιδιά της Παλαιστίνης

Φαλούτζα», τότε πιστεύεις ότι υπάρχει έλπίδα, υπάρχει αντίσταση, ή ιστορία δεν τελειώνει.

Υ.Γ. Τά μέλη της άποστολής με την έπιστροφή τους συγκρότησαν Σύλλογο Άλληλεγγύης στον Παλαιστινιακό Λαό «Ιντιφάντα». Μιά μόνιμη πρωτοβουλία στήριξης της Παλαιστίνης, μιά πρωτοβουλία άνοιχτή σε όποιον ένστερνίζεται αυτήν την ύπόθεση (πληροφορίες 6944523775)

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ Α ΛΑ ΤΟΥΡΚΙΑ

Σ' αυτή τη χώρα ακόμα και δολοφόνοι, ληστές κι άπατεώνες αφήνονται ελεύθεροι με άμνηστία. Οί γυναίκες με την μουσουλμανική μαντίλα τί έγκλημα έκαναν και δέν συγχωρείται; Οί γυναίκες με την μουσουλμανική μαντίλα είναι πιό επικίνδυνες από τους δολοφόνους; Μήπως άπειλούνε την κοινωνική γαλήνη όσο και οί κλέφτες; Οί γυναίκες με τη μαντίλα δέν θέλουν συγγνώμη, τό δικίο τους θέλουν. (έφ. Βακίτ, 22-2)

Έναν τάφο νά επισκέπτεται...

Ο πατέρας Ίζετίν Ασλάν 10 χρόνια δέν είχε κανένα νέο από τόν γιό του και τελικά τόν βρήκε στό νεκροταφείο. Τό ίχνος από τή σφαίρα στό κεφάλι φαινόταν καθαρά. Έξιχιάστηκε μιά δολοφονία τής επίσημης άνυπαρκτής όργάνωσης JITEM. Στίς 10-6-94, και ενώ περπατούσε με φίλους στό Ντιαρμακίρ, τόν σταμάτησαν αστυνομικοί και τόν ανέβασαν άρον άρον σέ ένα αυτοκίνητο. Από κείνη τή μέρα άγνοείται ή τύχη του. Μέχρι πού ό Άμπντουλκαντίρ Αϊγκάν, τέως μέλος τής JITEM, όμολόγησε διάφορα στήν έφημερίδα Ulkede Ozgur Gundem. Έξιστορώντας διάφορες έπιχειρήσεις στίς όποιες μετείχε, όπως άπαγωγές, δολοφονίες και βομβιστικές ενέργειες ήρθε και στήν ιστορία του Μουράτ Ασλάν. Άναφέροντας πώς στή δολοφονία του Ασλάν μετείχε αυτοπροσώπως και ό τοπικός διοικητής τής Στρατοχωροφυλακής (πλέον συνταξιούχος) Άμπντουλκερίμ Κιρτζά, είπε: Τόν Ασλάν τόν πήρανε από τήν περιοχή του Ντιαρμακίρ με τό ζόρι σέ αυτοκίνητο μάρκας Τόρως και τόν μετέφεραν στό Άρχηγείο τής JITEM στή Σιλόπη. Έκει άφού βασανίστηκε τόν μετέφεραν σέ έναν παραπόταμο του Ντίτζλε. Τόν σκότωσαν δίπλα στό ποτάμι άπέναντι από τό χωριό Κορτούκ, του έριξαν βενζίνη και τόν έκαψαν. Ακόμα και 10 χρόνια πριν αυτές τίς όμολογίες κανείς δέν άμφέβαλε ότι είχε δολοφονηθεί. Ο πατέρας του επί χρόνια είχε καταφύγει σέ πολλές πόρτες και όλες είχαν κλείσει στό μούτρα του. Αυτό πού δέν μπορούσε νά δεχτεί ως πατέρας ήταν πώς τό πτώμα του γιού του δέν είχε άφήσει πουθενά κανένα ίχνος. Παρότι οί έλπίδες και τά όνειρα πού είχε κάνει για τόν γιό του είχαν γίνει στάχτες, ήθελε τουλάχιστον νά υπάρχει ένας τάφος πού νά μπορεί νά τόν επισκέπτεται στό Μπαϊράμ. Μετά τίς όμολογίες αυτές πήγε στό χωριό Κορτούκ όπου άρχισε τίς έρευνες με τή βοήθεια βουλευτών. Μάλιστα ένας ήταν μάρτυρας τής δολοφονίας από μακριά. Χωρικοί άνέφεραν πώς ό αυτόπτης μάρτυρας μερικές μέρες μετά πήγε και πήρε τό καμένο πτώμα και τό έθαψε, για νά μήν χαθεί δέ τό μέρος, έβαλε και πέτρες γύρω. Στίς Άρχές δέν τό άνέφερε επειδή φοβόταν. Με τή βοήθεια του DNA διαπιστώθηκε βεβαίως ή ταυτότητα του νεκρού. Η Ένωση Άνθρωπίνων Δικαιωμάτων σέ άνακοίνωσή της άναφέρει: «Ο Ίζετίν Ασλάν, παρά τό δέν είχε μείνει ύπηρεσία στήν όποία νά μήν είχε προσφύγει, δέν είχε πάρει καμμιά πληροφορία μέχρι πού έγιναν οί όμολογίες του δηλωσία. Καλούμε τίς άρμόδιες εισαγγελικές Άρχές νά επέμβουν άμέσως και προτιθέμεθα νά υποβάλουμε μηνύσεις σέ 30 άτομα, μεταξύ των όποιων νομάρχες και άξιωματούχοι τής JITEM και τής Στρατοχωροφυλακής έκείνης τής έποχής». Ο Άμπντουλκαντίρ Αϊγκάν μέχρι τό 1985 ήταν στό PKK. Μετά παραδόθηκε και τοποθετήθηκε στήν πτέρυγα μετανοημένων στή φυλακή του Ντιαρμακίρ. Με τόν νόμο για τους μετανοημένους τόν πήραν στόν Στρατό. Μετά του δόθηκε ή θέση «πολιτικού υπαλλήλου» και του έβγαλαν ταυτότητα στό όνομα Αζίζ Τουράν. Δούλεψε 10 χρόνια στή JITEM. Μετά τίς όμολογίες του έφυγε στήν Εύρώπη. Κατονομάζει δέ άκόμη 29 άτομα πού σκότωσε η JITEM...» (3-2, εφ. Ραντικάλ) Μ.Κ. kyneq@otenet.gr

Αντιφωνήματα

450.000 \$ παντελόνιασε ό θείος Μπάκυ Μπους, μέλος του ΔΣ τής ESSI, προμηθευτή του Κατοχικού Στρατού στό Ιράκ. Με τήν άξία του, φυσικά

Κατά τής ίδρυσης Παλαιστινιακού κράτους δηλώνει ό Πάτ Ρόμπερτσον, ήγέτης των κρετινών Ευαγγελικών στίς ΗΠΑ, γιατί θά άπειλεί τό Ισραήλ!

Μπορεί ένας γερουσιαστής (Λάντος) νά καλεί στό Καπιτώλιο φυγάδες τής Ίντερπολ; Ναι, άρκεί νά έχουν (κοινό) τό γνωστό «θρήσκευμα» και νά ναι συνέταιροι στή Γιούκος και στή ρωσοφαγία

Καταγωγή από Ελλάδα, θρήσκευμα έβραϊκό για τόν Τζών Νεγκροπόντε πού διορίστηκε άρχιρουμεφάνος του Μπούς. Ποιό εκ των δύο στοιχείων νά βάρουν;

Η υπόθεση Πικιέλι στο ΕΑΔΑ πού άπειλεί με ...χρεωκοπία τήν Πολωνία (για άποζημιώσεις σέ μιλιούνια Πολωνοεβραίους) μήπως λέει κάτι περί του πρακτέου και σέ Ίμβριους-Πολίτες;

Ωραίες οί θέσεις του κ. Μάζη (ΕΤ1,23-2) για τό Μεσανατολικό. Μιά χαρά μεταφράζει από τά έβραϊκά στα έλληνικά...

Κεμάλ Γιαλτίν: ζει και διδάσκει στή Γερμανία. Αναγνωρίζοντας τήν Αρμενική Γενοκτονία τιμώ τό τούρκικο έθνος

Απαγορεύτηκε στή Γερμανία ή κυκλοφορία τής φιλοϊσλαμικής έφημερίδας Anadolu'da Vakit! Πολύ άνεκτική ή δημοκρατία του κ. Όττο Σίλι...

Και τό άπευθείας έμπόριο ΕΕ - Κατεχομένων στό τσάκ (254-250) άποφύγαμε στήν Εύρωβουλή και τό τούρκικο άδιέξοδο για τή συμμετοχή τής Κύπρου στή συνεργασία ΕΕ-NATO χαιρόμαστε. Όλε!

Μ' άφορμή τήν εκκλησιαστική κρίση: Θά

λήξει τουλάχιστον ή θρησκευτική μας άποικιοκρατία σέ βάρος των όρθόδοξων Αράβων στους Άγιους Τόπους;

Μέ τό διπλό χτύπημα σέ Ίερουσόλυμα και Αθήνα, με τήν Πόλη ύποχείρια, τόν Πέτρο Αφρικής νεκρό και τίς μομφές στίς ΗΠΑ κάτι άχνοσχηματίζεται, έ;

Γιά τόν Αττικής άκούστηκαν ύπερβολές στα ΜΜΕ. Τό Ευαγγέλιο λέει για τόν έχοντα δύο χιτώνες. Αυτός δέν είχε δύο δίσ, για νά δώσει τό ένα! Είχε έναμυσ!

Δηλαδή άν πιστέψουμε τά ΜΜΕ, οί Χριστιανοί κληρικοί είναι διεφθαρμένοι, οί μουσουλμάνοι φανατικοί, άρα μένουν μόνο... ποιοί;; Ακριβώς! Οί μόνοι καλοί!

Πάντως έμεις νομίζουμε ότι ό χωρισμός Κράτους - Εκκλησίας θά είναι ευεργετικός για τήν δεύτερη. Για τό έθνος όμως;

Βεβαίωσε ό Καραμανλής τήν ΕΕ πώς δέν θ' άρνηθει τήν «εύρωπαϊκή πορεία τής Μακεδονίας»; Η λέει ψέμματα τό International Crisis Group (25-2-05);

Ο Παπούλιας όρκίζεται Πρόεδρος κι ό μέγας Πετρολούκας Χαλκιάς θά παίξει για νά τόν τιμήσει. Όλα άντίστροφα γίνονται σ' αυτή τή χώρα...

Πρώτο τεύχος για τό ΘΕΜΑ του Θέμου και του Τριανταφυλλόπουλου, με... προσφορά φιλοστονία τής Μπελότισι. Ύψηλό τό επίπεδο, είναι προφανές

Ρωτήθηκαν οί Τούρκοι στό ΕΛΤ δημοσιογραφικό συνέδριο για τή χειροβομβίδα στόν Αη-Γιώργη τής Πόλης. Και ξανάπαν για έκατέρωθεν φανατισμούς

Τους καλούμε λοιπόν νά πούν πότε, πού και ποιοί Έλληνες σκότωσαν, βίασαν, βασάνισαν μειονοτικούς, ποιοί είναι δηλ. οί δικοί μας Γκριζοί Λύκοι;

ΤΑ ΤΟΞΙΚΑ

Παραμένουμε και σήμερα στήν εκκλησιαστική κρίση, πού συνεχίζοντας με πρωτοφανή έπιμονή και ένταση νά κυριαρχεί στό προσκήνιο, δέν κάνει τίποτε άλλο βεβαίως από τό νά άποδεικνύει συνεχώς ότι όλη αυτή ή ιστορία δέν μπορεί προφανώς νά είναι τυχαία. Άρχισαν επίσης νά άκούγονται και κάποιες άλλες ύποψιασμένες φωνές για έμπλοκή έλληνικών και ξένων μυστικών ύπηρεσιών στήν υπόθεση, πού σ' ένα βαθμό έπαληθεύουν τά όσα κι έμεις σας έλαγαμε τήν προηγούμενη φορά για τό χαώδες και θεοσκότεινο βάθος πού έχει στήν πραγματικότητα αυτή ή ιστορία...

Θέλω έδώ ώστόσο νά διευκρινίσω κατ' άρχάς πώς τήν ήδη εκπεφρασμένη άποψη ότι ό κύριος στόχος όλης τής έπίθεσης είναι προσωπικά ό άρχιεπίσκοπος, επειδή τόν έχθρεύονται οί διεθνείς παράγοντες τής Νέας Τάξης, έγω τουλάχιστον δέν μπορώ νά τήν συμμεριστώ! Τό ότι βεβαίως ό Χριστόδουλος έχει θίξει κάποιες φορές τους Έβραιοαμερικάνους με όσα έχει δημοσίως πει, είναι δεδομένο, αλλά όχι και νά μου τόν βγάλουν τώρα και ως τόν ύπ' αριθμόν ένα έχθρό τής παγκοσμιοποίησης! Γιατί ή παγκοσμιοποίηση άσφαλώς (ως έπιδικόμενος σκοπός όσων τήν άπεργάζονται) δέν έχει μόνο τίς δεδομένες οικονομικές και πολιτικές διαστάσεις (τίς όποιες όλοι λίγο-πολύ γνωρίζουν), αλλά και κάποιες άλλες παραμέτρους (τίς όποιες πολύ λιγότεροι γνωρίζουν ή έστω ύποψιάζονται). Και έννοω φυσικά τήν πλήρη πνευματική και πολιτισμική πλανητική «γιαουρτοποίηση», ή όποια προωθείται μέσα από τόν θρησκευτικό συγκρητισμό και τίς άοκνες προσπάθειες για ίσοπέδωση των έθνικών πολιτισμών και ξεχαρβάλωμα των έθνικών γλωσσών. Τό δόγμα είναι «Μία ήγεσία - μία θρησκεία - ένας πολιτισμός», πού ό,τι κι άν σας θυμίζει (είτε Όργουελ, είτε Ίωάννη Θεολόγο), είναι αυτό ακριβώς και ή ουσία δέν άλλάζει...

Με βάση λοιπόν αυτό τό τελευταίο δεδομένο, πότεν άραγε προκύπτει ό άρχιεπίσκοπος ως έχθρός τής παγκοσμιοποίησης; Στα λόγια (και σ' ένα πρώτο και άπλοϊκό επίπεδο άνάγνωσης) ίσως ναι, τά έργα του όμως μας δείχνουν άλλα. Τό κοσμικό του φρόνημα και οί καισαροπαπικές του άντιλήψεις για μία έλεγχόμενη (άπό τόν ίδιο) ιεραρχία, οί άλλες «έκσυγχρονιστικές» του νεοεποχίτικες άπόψεις (με πρόσφατο άποκορύφωμα τή φρικώδη πλάνη τής εισαγωγής μεταφράσεων στή λατρεία) και κυρίως οί παρασκηνιακοί του έναγκαλισμοί με τό Βατικανό, άποδεικνύουν, πιστεύω, του Λόγου μου τό άσφαλές. Νά λοιπόν γιατί διαφωνώ με όσους λένε ότι ό στόχος είναι ειδικά αυτός και έπιμένω σέ όσα έλεγα τήν προηγούμενη φορά: ό στόχος είναι γενικά ή Όρθοδοξία, ή Εκκλησία ως θεανθρώπινος όργανισμός. Και ό έπιδικόμενος σκοπός είναι ή άποδυναμώση τής, ό κλονισμός των πιστών, ή άπώλεια τής έμπιστοσύνης και ή διάσπαση τής σχέσης τους μαζί τής. Αυτή είναι ή διαχρονική προσπάθεια πού τώρα άπλώς έπανήλθε στό προσκήνιο με καταγιστικό τρόπο, επειδή βεβαίως - μεταξύ άλλων - και ό ίδιος ό άρχιεπίσκοπος με τό περίεργο περιβάλλον του, και κάποιος άλλοι διεφθαρμένοι κληρικοί, τους έδωσαν τήν πολυπόθητη ευκαιρία. Δηλαδή τήν άφορμή...

Έ, άμα θέλετε τώρα και περισσότερες περι αυτού ένδειξεις, δέν έχετε παρά νά σκεφτείτε ποιοι ώφελούνται αυτή τή στιγμή άπ' όλα αυτά. Και άν δέν σάς άρκεί ή γενικότερη άναφορά στόν διεθνή (και στόν καθ' ήμās) σιωνισμό, σκεφτείτε ότι μπορεί νά υπάρχουν και ειδικότεροι λόγοι. Και αυτοί οί λόγοι νά σχετίζονται είτε με έξωτερικούς παράγοντες (πού έπιδιώκουν π.χ. τήν ύπονομήση του κύρους του έλληνορθόδοξου Πατριαρχείου Ίεροσολύμων), είτε και με ήμέτερους καθεστωτικούς (μηδέν έννοείται των κυβερνήτων έξαιρουμένων, πού προφανώς και τήν προεκλογική ύπόσχεση για τήν άναγραφή του θρησκευάματος θέλουν νά άθετήσουν και έξαιτίας τής δυσμενούς οικονομικής συγκυρίας - λίγο γάρ οί Όλυμπιακοί, λίγο ή άπίστευτη

Νά πούμε τό θερμό εύγε στόν ύπουργό Δικαιοσύνης Αν. Παπαληγούρα για τήν άπόφαση ύπέρ του Ταϊλάν κι έλπίζουμε όσα συμφώνησε στήν Τουρκία (9-2) περί άπελάσεων, κτλ νά ναι μόνο λόγια

Νά σκεφτούμε όμως τήν όπισθοδρόμηση πού έπιβάλλει ό νέος νόμος άφαιρώντας από τόν ύπουργό τό δικαίωμα γνώμης: Σέ λάθος δρόμο τρέχουμε και πάμε...

Νά διευκρινίσουμε ότι γράφοντας - και προκαλώντας εισαγγελικές παρεμβάσεις - στοχεύουμε στήν άνάδειξη ευθύνων κι όχι στήν ταλαιπωρία άθώων; Χρειάζεται;

Τόχουμε ξαναγράψει αλλά άξίζει μιάν έπιπλέον εύφημο μνηεία: Τό 15% των Έβριτών είναι μέλη σέ βιβλιοθήκες, τό πρώτο ποσοστό πανελλαδικά!

Συγχαρητήρια άξίζουν στή Διεύθυνση Ύγείας Έβρου πού, κυριακάτικα και πριν άκόμη διαμαρτυρηθούν οί κάτοικοι, ήλεγξε τό πόσιμο νερό στόν βόρειο Έβρο (κι έπέσημανε τήν άκαταλληλότητά του)

Όποιος βρέθηκε στήν τουρκοσύναξη του Αρκάδια (20-2) καλείται ν' άπαντήσει: Ποιά ή διαφορά ενός μετριοπαθούς κι ενός φανατικού τουρκόφρονος;

Αλήθεια, όταν κραύγαζε πρós τό κοινό ό Φαϊκογλου «τιμημένοι Τούρκοι τής Θράκης» χρησιμοποιούσε τό έπιθετό με τήν περσινή ...πορτογαλική του έννοια;

Η γραμματέας του ύπ. Πρόνοιας νά παρατηρεί τόν νομάρχη για τή στάση του ένώπιον των Ρωμά πολιτών! Ν' άνοίξει ή γή (του Δροσερού) νά τόν καταπιεί!

Επισημαίνουμε στόν Δήμαρχο Κομοτηνής ότι στήν όδό Μακαρίου ύπάρχει τμήμα του όδοστρώματος περί τά 10 μ. μήκος, χωρίς μία λακούβα!

Κι άναρωτιόμαστε, πού είναι οί ύπηρεσίες του Δήμου, ή ΔΕΥΑΚ, ή ΔΕΗ, ό ΟΤΕ; Δέν μπορεί νά πάει ένας εργολάβος νά άνοίξει, έστω πρόχειρα, μιά τρύπα;

βλακεία τής άπογραφής - καθόλου δέν θά τους κακόπεφτε νά βάλουν στό χέρι ό,τι άπέμεινε από τή λεγόμενη εκκλησιαστική περιουσία). Προφανώς φυσικά και δέν είμαι τόσο χαζός, για νά πω έλλείψει περισσοτέρων στοιχείων ποιός άπ' όλους αυτούς ξεκίνησε τόν πόλεμο ή ποιός άπλώς έπωφελήθηκε στήν πορεία. Έγω άπλώς ύποδεικνύω τό ήδη όρατό: ποιούς φαίνεται δηλαδή νά εύνοεί αυτή ή κατάσταση. Και ποιούς άκόμη βεβαίως φαίνεται νά βολεύει τό νά είναι τό χριστεπώνυμο πλήρωμα μωδιασμένο, άπογοητευμένο και καταπτοημένο, ώστε ό,τι κι άν γίνει σέ βάρος τής Εκκλησίας από δώ και πέρα, νά μήν έχει τό κουράγιο και τή διάθεση νά άντιδράσει. Υποθέτω ότι οί νωάντες ένόησαν...

Με λίγα λόγια λοιπόν, έγω αυτό παρατηρώ αυτές τίς μέρες. Μία έπίθεση όχι τόσο έναντίον ενός προσώπου, αλλά έναντίον τής Εκκλησίας γενικά. Μία λυσσαλέα άπόπειρα για νά στιγματιστεί και νά έξουθενωθεί όλος συλλήβδην ό κλήρος, νά κηλιδωθεί και νά έξευτελιστεί τό ράσο γενικά! Έ, γι' αυτό και τρελαίνομαι! Γιατί όσον άφορά γενικά τό ράσο, όφείλει νά έχει μία εύαισθησία άπέναντι του και μάλιστα άνεξαρτήτως του άν είσαι πιστός ή άθεος. Γιατί άκόμη και άθεος άν είσαι και άντιμετωπίζεις τήν Εκκλησία ως καθαρά έπίγειο θεσμό (και έφόσον δέν τυγχάνεις, έννοείται, άμβλύνοους παλαιολιθικού τύπου μαρξιστής έπίγονος του Κορδάτου), δέν μπορείς νά μη σεβαστείς έστω και νά μήν άναγνωρίσεις κάποια πράγματα γύρω βασικά από τήν άδήρητη ιστορική αλήθεια ότι ή Όρθοδοξία ύπήρξε τό δευγόνό πού κράτησε επί αιώνες αυτόν τόν λαό διασώζοντας τόν από τήν άσφυξία και τήν έξαφάνιση. Έ, κι άμα τώρα ΔΕΝ είσαι και άθεος, ένας λόγος παραπάνω για νά έχεις έπιπλέον εύαισθησίες όσον άφορά αυτό τό ράσο και νά μήν άνέχεσαι νά έξευτελιζόμαστε από λαμόγια, κομματικοεκδοτικούς νταβατζήδες και ύπογειούς έρποντες ΚΥΠορουμεφάνους, άγόμενο πλέον ως συνώνυμο τής άρπαχτής και τής εκπούστευσης, επειδή βρεθήκανε μερικοί ρασοφόροι κλέφτες ή άρσενοκοίτες.

Συνέχεια στή σελ. 5